உ

கடவுள் துணை.

பொருட்டொகைநிகண்டு

இது,

புதுக்கோட்டைச்சமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த
குடுமியாமலை வைத்தீசுரதீக்ஷிதரவர்கள் குமாரர்
சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள்
இயற்றியது.

திருவாவடுதுறையாதீனவித்துவானும்,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகருமாகிய
சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்
திருத்தியும், விளக்கியுங், கூட்டியுஞ் செய்யப்பெற்றது.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் THE MADURA TAMIL SANGAM

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்-41

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்பதிப்பு.

1920.

இதன் விலை] [அணா-6.

உ

கடவுள் துணை.

பொருட்டொகைநிகண்டு

இது,

புதுக்கோட்டைச்சமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த

குடுமிமாமலை வைத்தீசுரதீக்ஷிதரவர்கள் குமாரர்

சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள்

இயற்றியது.

திருவாவடுதுறையாதீனவித்துவானும்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகருமாகிய

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்

திருத்தியும், விளக்கியுங், கூட்டியுஞ் செய்யப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்-41.

மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்பதிப்பு.

இதன் விலை அணா 6.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

இப்பொருட்டொகை நிகண்டு மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தைத்தாபித்துப் பெரும்புகழ்பெற்ற புலவர் பெருமானாகிய பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் காலத்தில் அவர்களபிப்பிராயப்படி சீர்செய்து, அச்சிட்டு வெளியிடும்படியாகத் தமிழபிமானிகள் கொடுத்த பலவிதமான சுவடிகளிலொன்று.

இந்நூல் செய்தவர் காலமிந்நூலிலெழுதப்படவில்லை.

இந்நூல் பழங்கடிதத்தில். அ௲எஅ. சூத்திரமாக எழுதப்பட்டிருந்தது.

இதிற்கண்ட பொருட்டொகைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் பேரகராதியென்று முன்பதிப்பித்திருக்கிற பிரதியிலுள்ளனவாக விருந்தன. சில பொருட்டொகைகள் வழுவாயுஞ், சில பொருட்டொகைகள் விளங்காதனவாயுஞ், சில பொருட்டொகைகள் சேர்க்கவேண்டுவனவாயுந் தோற்றியபடியால், அவற்றைத் திருத்தியும், விளக்கியுங் கூட்டியுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சேர்க்கவேண்டுவனவாகிய பொருட்டொகைகளின்னும் பலவுளவாயினும் அவகாசமின்மையாற் றெரிந்தெடுத்த பொருட்டொகைகள் சிலவற்றை 122 சூத்திரமாகச்செய்து சேர்த்து, ஆயிரஞ்சூத்திரமாக இப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. தெரிந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற பொருட்டொகைகள் சிலவற்றை யின்னநூலிலுள்ளவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிங்கல நிகண்டிலுஞ், சூடாமணி நிகண்டிலுமில்லாத பொருட்டொகைகள் இந்நூலிலே யமைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் இந்நூல் கற்போர்க்குப் பேருபகாரமாயிருக்கின்றது.

இங்ஙனம்,

ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

உ

சிவமயம்

கணபதிதுணை.

பொருட்டொகைநிகண்டு.

இஃது

புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த குடுமிமாமலை

வைத்தீசுரதீக்ஷிதரவர்கள் குமாரர்

சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள் இயற்றியது.

விநாயகர்துதி.

அருட்கடல் விநாயக னடியிணை யிறைஞ்சிப்
பொருட்டொகை நிகண்டினைப் புகலுது மியாமே.

ஒருபொருள்.

ஒருமை யாவது முத்திப் பேறு
மஃதிறை யுணர்ந்துற லாமென மொழிப. (1)

இருபொருள்.

அச்சுவினி தேவ ரவிரு வோர்தமைத்
தேவ மருத்துவ ரென்னச் செப்புவர். (2)

அயன மிரண்டுத் தாந்தக் கிணமே. (3)

உத்தரா யணந்தை யாதியா றேதுப. (4)

தக்கணா யனமெனச் சாற்றுவர் மற்றவை. (5)

அறமிரண் டவையில் லறந்துற வறமே. (6)

இல்லற மில்லத் திருந்தில் லாளொடு
வேதா கமநூல் விதிப்படி யொழுகலே. (7)

*

இல்லற வுறுப்புக ளிருபஃ தாமவை
யில்வாழ்க்கை வாழ்க்கைத் துணைநலம் புதல்வரைப்
பெறுதலன் புடைமை விருந்தோம்ப லினியவை
கூறல் செய்ந்நன்றி யறித னடுவு
நிலைமை யடக்க முடைமை யொழுக்க
முடைமை பிறனில் விழையா மைபொறை
யுடைமை யழுக்கா றாமைவெஃ காமை
புறங்கூ றாமை பயனில சொலாமை
தீவினை யச்ச மொப்புர வறித
லீகை புகழென வியம்பப் படுமே. (8)

துறவற மாவது பற்றைத் துறத்தலே. (9)

துறவற வுறுப்பிரண் டாமவை விரத
ஞான மென்ன நவிலப் படுமே. (10)

விரத வுறுப்பு விளம்பிலொன் பானவை
யருளுடை மைபுலான் மறுத்த றவமொடு
கூடா வொழுக்கங் கள்ளாமை வாய்மை
வெகுளாமை யின்னா செயாமை கொலாமையே. (11)

ஞான வுறுப்பு நான்கவை நிலையாமை
துறவுமெய் யுணர்த லவாவ றுத்தலே. (12)

ஆயுத வகையிரண் டத்திரஞ் சத்திரம். (13)

அத்திரங் கைவிடு மாயுத மென்ப. (14)

சத்திரங் கைவிடா வாயுத மெனத்தகும். (15)

ஆன்மா விரண்டா மவைசீ வான்மாப்
பரமான் மாவெனப் பகரப் படுமே. (16)

சாற்றுசீ வான்மாச் சரீரந் தோறும்
வேறாய் வியாபக மாகி நித்தமா
யிருப்பன வென்ன வியம்புவர் புலவர். (17)

பரமான் மாவீ சுரன்முற் றறிவ
னொருவனே யென்ன வோதுவர் கற்றோர். (18)

இதிகா சங்க ளிரண்டவை பாரதஞ்
சிவரக சியம்பின் செப்பிது நீக்கி
யிராமா யணமென வியம்பப் படுமே. (19)

பாரதம் வியாச முனிவன் பகர்ந்த
சந்திர குலமனர் சரித மென்ப. (20)

இராமா யணம்வான் மீகி யியம்பிய
சூரிய குலமனர் துகளில் சரிதமே. (21)

இருமை யாவண விம்மை மறுமையே. (22)

இம்மை யாவ திப்பிறப் பென்ப. (23)

மறுமை யாவது வருபிறப் பென்ப. (24)

எச்சமி ரண்டுபெய ரெச்சம்வினை யெச்சம். (25)

கந்தமி ரண்டுநற் கந்தந்துர்க் கந்தம். (26)

நற்கந்த மோப்பத் தருமென நவிலுப. (27)

துர்க்கந்த மோப்பத் தகாதெனச் சொல்லுப. (28)

சூத்திரண் டுவகை தேசிக மார்க்கமே. (29)

சாந்திவி நோதமுஞ் சாற்றுவர் புலவர். (30)

சுடரிரண் டாமவை சூரியன் றிங்கள். (31)

சூரிய னிகழ்ச்சி துலங்கு பகலென்ப. (32)

திங்களி னிகழ்ச்சி திகழிர வென்ப. (33)

இருபோ தென்பது பகலிர வாமே. (34)

திணையிரண் டவையுயர் திணையஃ றிணையே. (35)

உயர்திணை மக்களென் றோதப் படுமே. (36)

அஃறிணை மிருகம் புண்மர மாதிய
வுயிருள் ளனவுமண் ணுதகந் தீக்க
லாதி யுயிரில் லனவுமா மென்ப. (37)

தோற்ற மிரண்டா மவ்வைசர மசரமே. (38)

சரநிலை பெயர்வன வென்னச் சாற்றுப. (39)

அசர நிலைபெய ராதன வாமே. (40)

பக்க மிரண்டவை சுக்கிலங் கிருட்டின
மிவையே பூருவ மபரமா மென்ப. (41)

சுக்கில பக்கம் வளர்பிறைப் பிரதமை
யாதி பூரணை யதுவரை யென்ப. (42)

கிருட்டின பக்கந் தேய்பிறைப் பிரதமை
யாதி யமாவா சைவரை யென்ப. (43)

பொருளிரண் டுவகை கல்வி செல்வம். (44)

கல்வி யாவது கலைஞான மென்ப. (45)

செல்வம் பொருளெனச் செப்புவர் புலவர். (46)

மரபிரண் டாமவை தந்தைதாய் வழியே. (47)

தந்தை வழியது தாயத் தவர்வழி. (48)

தாயின் வழியது சம்பந்த வழியே. (49)

வினையிரண் டவைநல் வினைதீ வினையே. (50)

நல்வினை யுலக நயக்குஞ் செய்கையே. (51)

தீவினை யுலகஞ் சினக்குஞ் செய்கையே. (52)

வைணவ வாகமம் வகையிரண் டென்ப. (53)

பாஞ்ச ராத்திரம் பகர்வை காநசம். (54)

பாஞ்ச ராத்திரம் பகர்தாந் திரிகம். (55)

வைகா நசமது வைதிக மென்ப. (56)

முப்பொருள்,

அயனரி யரன்மும் மூர்த்தி யாமே. (57)

சூரிய னக்கினி சந்திரன் வழியின்
வருமன் னவர்குலம் வழங்குமுக் குலமே. (58)

பதிபசு பாசமாப் பகர்வர்முப் பொருளே. (59)

அவனவ ளதுவெனு மவைமுப் பாலே. (60)

கன்னமுங் கையுங் கோசமு மென்னு
மின்னமுத் தானத் திழிவன மும்மதம். (61)

அரசர் மூவர் சேரன் சோழன்
பாண்டிய னென்னப் பகருவர் புலவர். (62)

சேர னுனவன் றிகழ்சீர் வஞ்சியுங்
குடக நாடுங் கொல்லி மலையும்
பொருனை யாறும் புகழ்பனை மாலையும்
பாடல மென்னப் பகருங் குதிரையும்
விற்கொடி யுமுள னென்ன விளம்புப. (63)

சோழ னுனவன் றெல்லுறை யூருந்
தண்புன னுடுந் தனிநேரி மலையுங்
காவிரி யாறுங் கவினுர் மாலையுங்
கோர மென்னுங் குதிரையும் வரிப்புலிக்
கொடியு முடையவ னென்னக் கூறுப. (64)

பாண்டிய னுனவன் பகர்சீர்ப் பொருனையுஞ்
செந்தமிழ் நாடுந் திகழ்பொதி யமலையும்
வையை யாறும் மலிவேம் பாரமுங்
கனவட்ட மாகக் கழறுங் கற்கியு
மீனக் கொடியு முளனென விளம்புப. (65)

அரசனி திசையுமூன் றுக்கி யரசிய
லங்க வியலொழி பியலென வறைவர். (66)

அரசிய லுறுப்பிரு பத்தைந் தாமவை
யிறைமாட்சி கல்வி கல்லாமை கேள்வி
யறிவுடைமை குற்றங் கடிதல் பெரியாரைத்
துணைக்கோ டல்சிற் றினஞ்சே ராமை
தெரிந்து செயல்வகை வலியறிதல் கால
மறித லிடனறித றெரிந்து தெளிதல்
தெரிந்து வினையாடல் சுற்றந் தழாஅல்
பொச்சா வாமை செங்கோன் மைகொடுங்
கோன்மை வெருவந்த செயாமைகண் ணேட்ட
மொற்றூட லூக்க முடைமை மடியின்மை
யாள்வினை யுடைமை யிடுக்கணழி யாமையே. (67)

அரசங்க வியன்முப் பத்திரண் டாமவை
யமைச்சு சொல்வன் மைவினைத் தூய்மை
வினைத்திட் பம்வினை செயல்வகை தூது
மன்னரைச் சேர்ந்தொழு கல்குறிப் பறித
லவையறி தல்லவை யஞ்சாமை நாடட
னரண்பொருள் செயல்வகை படைமாட் சிபடை
செருக்கு நட்பு நட்பா ராய்தல்
பழமைதீ நட்புக் கூடா நட்பு
பேதைமை புல்லறி வாண்மை யிகல்பகை
மாட்சி பகைத்திறந் தெரித லுட்பகை
பெரியாரைப் பிழையாமை பெண்வழிச் சேறல்
வரைவின் மகளிர் கள்ளுண் ணமை
சூது மருந்தெனச் சொல்லப் படுமே. (68)

அரச னொழிபியல் பதின்மூன் றாமவை
குடிமை மானம் பெருமைசான் றாண்மை
பண்புடைமை நன்றியில் செல்வநா ணுடைமை
குடிசெயல் வகையுட னுழவுநல் குரவோ
டிரவிர வச்சங் கயமை யென்பரே. (69)

இசைமூன்று மந்தர மத்திமந் தாரமே (70)

மந்தர மாவது மந்தவோ சைத்தே. (71)

மத்திம நடுத்தர வோசைத் தாமே. (72)

தார மாவ துச்சவோ சைத்தே. (73)

இடமூன்று தன்மை முன்னிலை படர்க்கையே. (74)

தன்மை யிடமது தனைக்காட் டுவதே. (75)

முன்னிலை யிடமெதிர் முகமாக் கேட்பதே. (76)

படர்க்கை யிடமது பேசப் படுவதே. (77)

ஈசுரன் பிரபுத் துவசா மர்த்திய
குணமூன்று கர்த்தத் துவமகர்த் தத்துவ
மந்நிய தாகர்த் தத்துவ மென்ப. (78)

கர்த்தத் துவமது செய்யுந் தன்மையே. (79)

அகர்த்தத் துவமது செய்யாத் தன்மையே. (80)

அந்நிய தாகர்த் தத்துவ மாவது
வேறுசெய் தன்மை யென்ன விளம்புப. (81)

உலக மூன்றவை பூலோ கம்பர
லோகம் பாதாள லோகமா மென்ப. (82)

பூலோக மாவது நல்வினை தீவினை
புரியு மிடமெனப் புகலப் படுமே. (83)

பரலோக மாவது நல்வினைப் பயனைத்
திளைக்கு மிடமெனச் செப்புவர் புலவர். (84)

பாதாள மாவது தீவினைப் பயனை
நுகரு மிடமென நுவலுவ ரான்றோர். (85)

பூமி யந்தர சுவர்க்கமும் புகல்வர். (86)

கடுக மூன்றவை சுக்குத் திப்பிலி
மிளகா மிவைதிரி கடுக மென்ப. (87)

சுக்கு வாதப் பிணியைத் தொலைப்பதே. (88)

திப்பிலி பித்தத் தைச்சிதைப் பதுவே (89)

மிளகு சிலேட்டுமம் விலக்குவ தாமே. (90)

கால மூன்றவை யிறந்த கால
நிகழ்கா லம்மெதிர் கால மென்ப. (91)

இறந்த காலமுன் னடந்த தென்ப. (92)

நிகழ்காலமது நடக்கின்ற தாமே. (93)

எதிர்கா லம்மினி நடப்ப தாமே. (94)

குணமூன் றவைசாத் துவிக மிராசதந்
தாமத மென்னச் சாற்றுவர் புலவர். (95)

சாத்து விககுணத் தன்மையெட் டாமவை
ஞான மருடவம் பொறைறவாய்மை மோன
மேன்மை யைம்பொறி யடக்க லாமே. (96)

இராசத குணவிய லெட்டா மவைமன
வூக்க ஞானம் வீரந் தருமந்
தானங் கல்வி கேள்வி தவமே. (97)

தாமத குணவியல் பன்னொன் றுமவை
பேருண்டி நெடுந்துயில் சோம்பு பொய்கொலை
மறதிநீ திவழு வொழுக்க வழுசினங்
காமம் வஞ்ச மென்னக் கழறுப. (98)

குற்ற மூன்றவை காமம் வெகுளி
மயக்க மென்ன வழங்கப் படுமே. (99)

காம மாவது பொருள்விருப் பென்ப. (100)

வெகுளி யாவது பொருள்வெறுப் பென்ப. (101)

மயக்க மாவது விருப்பும் வெறுப்புமே. (102)

சத்தி மூன்றவை யிச்சா சத்தி
ஞான சத்தி கிரியா சத்தியே. (103)

இச்சா சத்தி யுயிர்க்கரு ணேசமே. (104)

ஞான சத்தி கருமமறிந் தூட்டலே. (105)

கிரியா சத்தி யுலகங்க ளாக்கலே. (106)

சாத்திரங் கண்மூன் றவைதான் சாங்கியம்
பதஞ்சலி யம்வே தாந்த மிவையே. (107)

சாங்கிய சாத்திரங் கபிலர்சாற் றியதே. (108)

பதஞ்ச லியம்ப தஞ்சலி பகர்ந்ததே. (109)

வேதாந்த சாத்திரம் வியாதன் மொழிந்ததே. (110)

சீவ தேக மூன்றவை தூல
சூக்குமங் காரண மென்னச் சொல்லுப. (111)

சீவா வத்தை மூன்றவை சாக்கிரஞ்
சொப்பனஞ் சுழுத்தி யென்னச் சொல்லுப. (112)

சுடர்மூன் று சூரியன் றிங்களக் கினியே. (113)

சூரிய னிகழ்ச்சி பகலெனச் சொல்லுப. (114)

சந்திர னிகழ்ச்சி யிரவெனச் சாற்றுப. (115)

அக்கினி நிகழ்ச்சி யல்லும் பகலுமே. (116)

தமிழ்மூன் றியலிசை நாடக மாமே. (117)

இயற்றமி ழாவ தெழுத்துச் சொற்பொருள்
யாப்பணி யிவையென வியம்பு நூலே. (118)

இசைத்தமி ழாவ திலக்கண நெறியே
யியம்புங் கீத நெறியென விசைப்பர். (119)

நாடகத் தமிழிலக் கணநிகழ் பாவ
மிராகந் தாள மியையுறு லென்ப. (120)

தான மூன்றவை தலைப்படு தான
மிடைப்படு தானங் கடைப்படு தானமே. (121)

தலைப்படு தான மாவ தறத்தா
லீட்டிய பொருளை முக்குற்ற மற்ற
நற்றவத் தோரைக் கொள்கெனப் பணிந்து
குறையிரந் துளமுவந் தீத லென்ப. (122)

இடைப்படு தான மாதுலர் குருடர்
மாதர் முதற்பிறர் சிறுமையைப் பற்றி
மனம திரங்கியே வழங்க லென்ப. (123)

கடைப்படு தான மதுபுக ழார்வங்
கைம்மா றச்சங் கணோட்டங் காரணங்
கடைப்படு மிவற்றைக் கருதித் தருதலே. (124)

உயிரி லுள்ளதீ மூன்று மென்ப
வுதரத் தீவிந் துத்தீ சினத்தீ. (125)

உதரத் துள்ளதீ யுணவைத் தகிக்குமே. (126)

விந்துத் தீக்கரு வினைவிளைத் திடுமே. (127)

சினத்தெழு தீபுண் ணியமதைத் தேய்க்குமே. (128)

தொழின்மூன் றாக்கல் காத்த லழித்தலே. (129)

ஆக்கற் றொழிலோ னயனு மென்ப. (130)

காத்தற் றொழிலோன் கார்வண்ண மாலே. (131)

அழித்தற் றொழிலோ னுருத்திர னுமே. (132)

நூன்மூன் றுமவை முதல்வழி சார்பே. (133)

பக்குவர் மூவர் கரும காண்டி
ஞான காண்டி பத்தி காண்டியே. (134)

கரும காண்டி பலவகைப் பட்ட
சாதியாச் சிரமஞ் சமயந் தெய்வ
முளவெனக் கிரியை யுணர்ந்துசெய் பவனே. (135)

ஞான காண்டி சாதி முதலிய
வல்ல லெனக்கிரி யைதுறந் தென்று
மான்ம தெரிசன மனுட்டிப் பவனே. (136)

பத்தி காண்டி சமயமேற் கொண்டு
கடவுள் வழிபாடு காண்பவ னென்ப. (137)

பரிச்சேத மூன்றவை காலபரிச் சேதந்
தேய பரிச்சேதம் வத்துபரிச் சேதமே. (138)

காலபரிச் சேதமொரு காலத் துண்டொரு
காலத் தின்றெனக் கழறுவ தாமே. (139)

தேயபரிச் சேதமோர் தேயத் துண்டொரு
தேயத் தின்றெனச் செப்புவ தாமே. (140)

வத்துபரிச் சேத மொருபொரு ளிதுவா
மொருபொரு ளிஃதன் றென்ன வுரைத்தலே. (141)

பலைமூன் றுகடுக் காய்நெல் லிக்காய்
தான்றிக் காயிவை தாந்திரி பலையே. (142)

கடுக்காய் வாதப் பிணிகடத் துவதே. (143)

நெல்லிக்காய் பித்த மதைநீக் குவதே. (144)

தான்றிக் காய்கபந் தணிப்ப தாமே. (145)

பாவ புண்ணிய வழக்கமூன் றுமவை
செய்தல் செய்வித்த லுடன்பட லென்ப. (146)

பாவின மூன்றுதா ழிசைதுறை விருத்தமே. (147)

பிணிமூன்று வாதம் பித்தங் கபமே. (148)

வாதநோய்த் தன்மை வலித்த லிசித்தலே. (149)

பித்தநோய்த் தன்மை பிதற்ற லழற்றலே. (150)

கபநோய்த் தன்மை கனைத்த லிருமலே. (151)

புரமூன் றிரும்பு வெள்ளிபொன் மதிலவை
முப்புர மென்ன மொழியப் படுமே. (152)

பேத மூன்றவை சுகத பேதஞ்
சுசாதி பேதம் விசாதி பேதமே. (153)

சுகத பேத மரத்தி னுக்கிலை
பூக்காய் முதல போன்மென மொழிப. (154)

சுசாதி பேத மாவதோர் சாதி
மரத்துக் குமறு மரம்போன் மென்ப. (155)

விசாதி பேத மரத்துக் குக்கற்
போலு மென்னப் புகலுவர் புலவர். (156)

பொறிமூன் றுமனம் வாக்குக் காயமே. (157)

மனப்பொறி யொன்லற மனனஞ் செய்யும். (158)

வாக்குமன னத்தை வசனிக் கும்மே. (159)

காயந் தொழிற்கெலாங் காரண மாகுமே. (160)

போதப் பிரகா ரம்மூன் றுமவை
யுத்தேச மிலக்கணம் பரீக்கை யென்ப. (161)

உத்தேச மாவது விவகரிக் கும்பொருட்
பெயரை மாத்திரம் பேசுவ தென்ப. (162)

கொன்றை யங்குழ லாம்ப லங்குழன்
முல்லையங் குழலென வங்கிய மூன்றே. (198)

இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனை யெனுமிவை
மூன்றுநா டிகளென மொழிந்தனர் புலவர். (199)

கதலி மாப்பலாக் காணுமுக் கனியே. (200)

வனசரங் கிரிசர நதிசர மென்ன
மூவகை யானையா மொழிகுவர் புலவர். (201)

நாற்பொருள்.

அங்க நான்குதேர் பரிகரி யாளிவை
சதுரங்க மென்னச் சாற்றவும் படுமே. (202)

அரணுன் குமலை காடு மதில்கடல். (203)

நால்வகை யாங்தே ரதிரத மாரதஞ்
சமாரத மர்தத ரதமெனச் சாற்றுவர். (204)

அளவு நான்கவை யெண்ண லெடுத்தன்
முகத்த னீட்ட லாமென மொழிப. (205)

எண்ண லளவு பொருளா லியல்வதே. (206)

எடுத்த லளவு தராசா லியல்வதே. (207)

முகத்த லளவு படியான் முகத்தலே. (208)

நீட்ட லளவு கோலா னிகழ்வதே. (209)

அனுபந்த நான்கவை விடயஞ் சம்பந்தம்
பிரயோ சனமதி காரி யென்ப. (210)

ஆச்சிரம நான்கவை பிரம சரிய
மில்வாழ்வு வானப் பிரத்தஞ் சந்நியாசம். (211)

பிரம சரிய மாசிரி யனிடத்
தோதி விரதங் காத்து விவாக
மின்றி யிருப்ப தென்மனுர் புலவர். (212)

இல்வாழ் வில்லறம் வழாதில் லாளொடு
கூடி வாழ்த லென்னக் கூறுப. (213)

வானப் பிரத்த மில்ல றந்துறந்
தில்லோ டாயினுந் தனித்தா யினுமே
வனத்தி லிருந்து தவஞ்செய லென்ப. (214)

சந்நி யாச முற்றத் துறத்தலே. (215)

ஆடூஉக் குணநான் காமவை யறிவு
நிறையோர்ப் புக்கடைப் பிடியென நிகழும். (216)

இராகத் தகுதி நான்கிடஞ் செய்யுள்
குணங்கா லம்மிவை பற்றிக் கூறுவர். (217)

இடம்பற் றியவைந் திராகத் துள்ளே
குறிஞ்சி யிடத்தி ராகங் குறிஞ்சியே
பாலை யிடத்தி ராகம் பஞ்சுரம்
வெஞ்சுர மென்ன வுளம்புவ ரிசையோர்
முல்லை யிடத்தி ராகஞ் சதாரியே
மருத நிலத்தி ராக மருதமே
நெய்த நிலத்தி ராகஞ் செவ்வழி. (218)

செய்யுள் பற்றிய விராகத் துள்ளே
வெண்பா விராகஞ் சங்கரா பரணமே. (219)

அகவ ருழிசை யிராகந் தோடியே. (220)

கலியி னிராகம் பந்து வராளியே. (221)

கலித்துறை யிராகம் பைரவி யென்ப. (222)

விருத்த விராக மத்திய மாவதி
காம்போ திகலி யாணி பலவுமே. (223)

உலாவி ராகஞ் சௌராட் டிரமே. (224)

தோடைய விராகஞ் சௌராட்டிர நாட்டை. (225)

மங்கள ராக மங்கள கௌசிகம். (226)

பிள்ளைக் கவியிசை கேதார கௌளம். (227)

பரணி யிராகங் கண்டா ரவமே. (228)

குணம்பற் றியவி ராகத் துள்ளே.
இரக்க விராக மாகிரி பியாகடை
நீலாம் புரிபுன் னாகவ ராளி
கண்டா ரவமெனக் கழறப் படுமே. (229)

துக்க விராகஞ் சொல்லிய விரக்க
ராகங்க ளன்றியும் வராளி மேலாமே. (230)

மகிழ்ச்சி யிராகந் தந்நி யாசி
சாவே ரியிரா கங்காம் போதியே. (231)

யுத்த விராக நாட்டையென் றோதுப. (232)

காலம் பற்றிய விராகத் துள்ளே
வசந்த கால விராகங் காம்போதி
யசாவே ரியொடு தந்நியாசி யென்ப. (233)

மாலை யிராகங் கலியாணி காபி
கன்ன டங்காம் போதி யென்ப. (234)

யாம விராக மாகரி யாமே. (235)

விடிய விராகம் பூபாள நாட்டை
யிராம கலிதே சாட்சரி யிந்தோளம். (236)

உச்சி யிராகஞ் சாரங்க மற்றுந்
தேசாட் சரியெனச் செப்புவ ரிசையோர். (237)

எக்கா லத்தினு மியையு மிராக
மாகரி யிந்தோ ளஞ்சா ரங்க
மிராம கலிபூ பாள நீங்கி
நின்ற மற்றவை நிகழு மென்ப. (238)

இழிச்சொன் னான்கா மவைதாங் குறளைபொய்
கடுஞ்சொல் பயனில் சொல்லெனக் கழறுப. (239)

குறளை யாவது கோட்சொல லென்ப. (240)

பொய்சொலத் தகாமையைப் புகல லென்ப. (241)

கடுஞ்சொ லாவது வெட்டெனக் கழறலே. (242)

பயனில சொல்பொருட் பயவாத பேசலே. (243)

உண்டி நான்கவை யுண்ட றின்ற
னக்கல் பருக லென்ன நவிலுப. (244)

உண்டற் குரியவை சோறா தியவே. (245)

தின்றற் குரியவை கறியா தியவே. (246)

நக்கற் குரியவை தேனா தியவே. (247)

பருகற் குரியவை நீராதி யென்ப. (248)

உபாய நான்கவை சாமந் தானம்
பேதந் தண்ட மென்னப் பேசுப. (249)

சாம வுபாயஞ் சமாதா னம்மே. (250)

தான வுபாயம் பொருளைத் தருதலே. (251)

பேத வுபாயந் துணைவலி பிரித்தலே. (252)

தண்ட வுபாயம் படைகொண்டு தாக்கலே. (253)

உரைநான் காமவை கருத்துரை பதவுரை
பொழிப்புரை யகல வுரையெனப் புகலுப. (254)

கருத்துரை செய்யுட் கருத்தை யுரைத்தலே. (255)

பதவுரை சொற்றொ றும்பய னுரைத்தலே. (256)

பொழிப்புரை பொருளைத் தொகுத்துப் புகலலே. (257)

அகல வுரைய திலக்கண விலக்கிய
மெடுத்துக் காட்டுடன் பொருள்விரித் தியம்பலே. (258)

ஊறு பாடு நான்கவை யெறிதல்
குத்தல் வெட்ட லெய்த லென்ப. (259)

கணக்கு வகைநான் கவைதொகை பிரிவு
பெருக்குக் கழிவெனப் பேசப் படுமே. (260)

தொகைதான் பலவெண் ணொரெண் ணாகுதலே. (261)

சரியைக் கோயி லலகிடன் மெழுகல்
மலர்தொடுத் தணித றீப மேற்ற
லடியவர் பணிமுத லாமென மொழிப. (283)
கிரியை யாவது கிளரிறை பூசை
யாதிய செய்தழ லோம்ப லென்ப. (284)
யோக மாவ தட்டாங்க வுறுப்பிசைந்
தாரு தாரப் பொருளறிந் தேகி
மதியமு துண்டு வளர்சோ தியினிற்
புக்கழுந் துவதெனப் புகலுவர் புலவர். (285)
ஞான மாதவம் மூன்று முற்றி
யருளைப் பெற்று வினையொப்பு வாய்ந்த
பருவந் தன்னிற் பரன்குரு வடிவா
வந்துப தேசம் வருத்திடப் பதியை
யிரண்டறு கலப்பி னெய்தி நிட்டை
புரிந்திருப் பதுவெனப் புகன்றனர் புலவர். (286)
சொல்வகை நான்காம் பெயர்வினை யிடையுரி. (287)
பெயர்ச்சொ லொவ்வொரு பொருளைக் குறித்துத்
தோன்று தொட்டு வழங்குவ தென்ப. (288)
வினைச்சொ லாவது பொருளின் செயலைக்
காட்டி வழங்குவ தென்னக் கழறுப. (289)
இடைச்சொல் லாவது பெயர்வினை யோடு
கலந்து தன்பொருள் காட்டுவ தென்ப. (290)
உரிச்சொல் பொருளி னிறஞ்சுவை முதலிய
குணங்களைக் காட்டுவ தென்னக் கூறுப. (291)

தோற்ற நான்கா மவைபை முட்டை
நிலம்வியர் வைபினி னிகழு மென்ப. (292)

பையின் றோற்ற மனித ரொடுமா
டாடு முதனாற் காலியர மென்ப. (293)

முட்டையின் றோற்றம் பறவை யூர்வன
நீந்து வனவா மென்ன நிகழுமே. (294)

நிலத்தின் றோற்ற மரம்புல் லாதியே. (295)

வியர்வையின் றோற்ற மிருபே னாதியே. (296)

நிலம்நான் காமவை குறிஞ்சி முல்லை
மருத நெய்த லென்ன வழங்குப. (297)

குறிஞ்சி நிலமலைச் சார்பெனக் கூறுப. (298)

முல்லை நிலங்கான் சார்பென மொழிப. (299)

மருத நிலம்வயற் சார்பென வழங்குப. (300)

நெய்த நிலங்கடற் சார்பென நிகழுமே. (301)

நிலைநான் காகு மவைபை சாசம்
மண்டல மாலீடம் பிரத்தி யாலீட
மிவைவிற் றொடுத்தம் பெய்வார்க் குரியவே. (302)

பைசாச நிலைபொரு காலி னின்றொரு
காலை முடக்க லென்னக் கழறுப. (303)

மண்டல நிலையிரு காலும் பக்கல்
வளையமண் டலித்த லென்ன வழங்குப. (304)

ஆலீ டநிலை வலக்கான் மண்டலித்
திடக்கான் முந்துற லென்ன வியம்புப. (305)

பிரத்தி யாலீட நிலைதான் வலக்கான்
முந்துற் றிடக்கான் மண்ட லித்தலே. (306)

பண்ணுன் காமலைவ பாலை குறிஞ்சி
மருதஞ் செவ்வழி யென்ன வழங்குப. (307)
பதவி நான்கு சாலோகஞ் சாமீபஞ்
சாரூ பஞ்சா யுச்சிய மென்ப. (308)
சாலோ கம்பதி யுலகத்தில் வாழ்தலே. (309)
சாமீ பம்பதி சமீபத்தில் வாழ் தலே. (310)
சாரூ பம்பதி யுருப்பெற்று வாழ்தலே. (311)
சாயுச் சியம்பதி யுடனொன் றுதலே. (312)
பாநான்கு வெண்பா வாசிரி யப்பா
கலிப்பா வஞ்சிப் பாவெனக் கழறுப
மருட்பாக் கூட்டியைந் தென்றும் வழங்குப. (313)
நால்வகைப் புண்ணியத் தோற்றத் தவர்தவ
மொழுக்க மீகை கல்வியோ ரென்ப. (314)
புலமையோர் நால்வ ரவர்கவி கமகன்
வாதி வாக்கி யென்ன வழங்குப. (315)
ஆசு முதற்கவி யறைகுவன் கவியே. (316)
கமக னேயரும் பொருளைச் செம்பொருள்
நடையாக் காட்டி நவிலு வோனே. (317)
வாதியே காரண மும்மேற் கோளு
மெடுத்துக் காட்டிப் பிறன்கோண் மறுத்துத்
தன்மத நிறுத்து பவனெனச் சாற்றுப. (318)
வாக்கி யறம்பொரு ளின்பம் வீடெனும்
நாற்றிறங் களையுங் கேட்க வேட்க
விரித்துக் கூறுவோ னென்ன விளம்புப. (319)

பூநான் கவைகொடிப் பூக்கோட் டுப்பூ
நீர்ப்பூப் புதர்ப்பூ வென்ன நிகழுமே. (320)

பெண்கள் பருவ நான்கவை வாலை
தருணி பிரவிடை விருத்தை யென்ப. (321)

வாலைப் பருவ வயதைந் தாமே (322)

தருணி பருவ வயதுபதி னைன்றே. (323)

பிரவிடை பருவ வயது நாற்பதே. (324)

விருத்தை பருவ வயதுநாற் பான்மே
லுள்ளன வென்ன வோதப் படுமே. (325)

பெண்வகை நான்கவை பதுமினி சித்தினி
சங்கினி யத்தினி யென்னச் சாற்றுப
இவ்வகை கொக்கோ கத்தியம் புவரே. (326)

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டாகுநாற் பொருளே. (327)

பொன்வகை நான்கவை யாடகங் கிளிச்சிறை
சாத ரூபஞ் சாம்பூ நதமே. (328)

மகடூஉக் குணநான் கவைநா ணமட
மச்சம் பயிர்ப்பென வறையப் படுமே. (329)

யுகநான் காமவை கிருதந் திரேதந்
துவாபரங் கலியுக மென்னச் சொல்லுப. (330)

கிருத யுகம்பதி னேழிலக்கத்
திருபத் தெண்ணா யிரமாண் டென்ப. (331)

திரேதா யுகம்பன் னிரண்டிலக் கத்துடன்
றொண்ணூற் றாறா யிரமென மொழிப. (332)

துவாபர யுகந்தா னெட்டிலக் கத்தோ
டறுபத்து நான்கா யிரமென வறைகுவர். (333)

கலியுக மாவது நாலிலக் கத்து
முப்பத் தீரா யிரமென மொழிகுவர். (334)
இப்படிச் சதுர யுகமா யிரம்வரிற்
பிரம னுக்கொரு பகலா கும்மே. (335)
வருணம் நான்கவை பிரம சத்திரிய
வைசிய சூத்திர வர்க்க மென்ப. (336)
வானோர் வரநான் கிலகு சூக்கும
மக்கயம் பிரகா சமென மொழிகுவர். (337)
இலகுகன மின்மை யென்னச் சொல்லுப. (338)
சூக்குமங் கண்டிப் பிலதெனச் சொல்லுப. (339)
அக்கயங் கெடுதி யின்மையா மென்ப. (340)
பிரகாசஞ் சோதி மயமெனப் பேசுப. (341)
மத்தளந் தண்ணுமை யிடக்கை சல்லியென
வைத்த நான்குமுத் தமத்தோற் கருவி. (342)
வேத நான்கவை யிருக்குத் தைத்திரியஞ்
சாம மதர்வண மென்னச் சாற்றுப. (343)
நால்வகை நரம்பு நவிலுங் காலே
யிணைகிளை பகைநட் பெனவியம் புவரே. (344)
இணையெனப் படுவது கீழு மேலு
மணையத் தோன்று மளவின வென்ப. (345)
கிளையெனப் படுவது கிளக்குங் காலே
குரலே யிளியே துத்தம் விளரி
கைக்கிளை யெனவைந் தாகு மென்ப. (346)
நின்ற நரம்பிற் கா று மூன்றுஞ்
சென்றுபெற நிற்பது பகைநரம் பாமே. (347)

நட்பு நாலாம் நரம்பெனப் படுமே. (348)
சல்லிய கரணி சந்தான கரணி
சமனிய கரணி மிருதசஞ் சீவினி
யிவையே நால்வகை மருந்தெனச் செப்புப. (349)

சந்தானிக பிச்சை தருகண பிச்சை
மாதுகரி பிச்சை யயாசக பிச்சை
யென்பன நால்வகைப் பிச்சை யிவைகளைச்
சைவ சமய நெறியிற் சாற்றினர். (350)

கொட்டு மசையுந் தூக்கு மளவு
மொட்டப் புணர்ப்பது நால்வகைத் தாளம். (351)

நிற்ற லியங்க லிருத்தல் கிடத்தலென்
றுற்ற நான்கு மவினய நிலக்களன். (352)

பெரிதா மிலக்குஞ் சிறிதா மிலக்கு
மசையு மிலக்கு மசையா விலக்கு
மெனநான் கிலக்கம் பெய்யு மிலக்கே. (353)

ஐம்பொருள்.

அகிற்கூட் டைந்தா மவைகள் சந்தனங்
கருப்பூ ரமெரி காசுதே னேலமே. (354)

அக்கினி யைந்தா மவைக ளிராகங்
கோபங் காமஞ் சடந்தீ பனமே. (355)

அங்க மைந்தா மவ்வதிதி வார
நட்சத் திரமொடு யோகங் கரண
மிவைபஞ் சாங்க மெனவும் புகலவர். (356)

திதிபிர தமைமுதற் பதினைந் தாமே. (357)

வார ஞாயிறு முதலே ழென்ப. (358)

நட்சத் திரமசு பதிமுத லாய
விருபத் தேழென வியம்புவர் கணிதர். (359)

யோகம்விட் கம்ப முதன்மூ வொன்பதே. (360)

கரண வகைபவ முதற்பதி னென்றே. (361)

அரசர்க் குக்குழு வைந்து மந்திரியர்
புரோகிதர் சேனு பதியர் தூதர்
சாரண ரென்னச் சாற்றப் படுமே. (362)

மந்திரி யரானவ ரரசர்க் குத்துணை
யிருந்தா லோசிப் பவரே யென்ப. (363)

புரோகித ரானவ ராசர்க் குவரும்
காரியஃமுரைத்துங் கிருத்திய மவைகளைச்
செயச்சொலுஞ் சோதிட ரென்னச் செப்புப. (364)

சேனு பதிய ரானவர் படைகொடு
பகைவரை வெல்பவ ரென்னப் பகருப. (365)

தூத ரானவ ரொருவர்க் கொருவர்
சொன்ன செய்தியைச் சொல்பவ ரென்ப. (366)

சாரண ரானவர் புறம்பி னுண்டாகுஞ்
செய்தி யெல்லாந் தெரிந்துரைப் பவரே. (367)

எலுமிச் சம்பழ நாரத் தம்பழ
மாதுளம் பழமொடு தமரத் தம்பழங்
குளஞ்சிப் பழமென கூறுவ ரைங்கனி
யிவையபி டேகத் தியல்வன வாமே. (368)

கடுகுட னேமம் வெந்தய முள்ளி
பெருங்காய மென்னப் பிறங்குமைங் காயம். (369)

சீனக் காரந் திகழ்வெங் காரம்
பொரிகா ரத்துடன் புகல்சௌக் கார
நவச்சா ரம்மென நவில்வரைங் காரம். (370)

அரசர்க் குறுதிச் சுற்றமை வராமவர்
நட்பாள ரந்தணர் நன்மடைத் தொழிலர்
மருத்துவக் கலைஞர் நிமித்திகப் புலவரே. (371)

நட்பாள ரானவ ரரசன தின்பந்
துன்பந் தமதெனச் சூழ்ந்தியல் பவரே. (372)

அந்த ணாள ரரசன் வாழ்நாள்
செங்கோல் வளர நீதி செப்புவரே. (373)

மடைத்தொழி லாள ரறுசுவை யுண்டிக
ளுடம்பிற் கினியவா வூட்டுவோ ரென்ப. (374)

மருத்துவக் கலைஞ ருடம்பி னோயறிந்
தன்னு டகப்பரி காரஞ் செய்பவர். (375)

நிமித்திகப் புலவர் பல்லிச் சொன்முதற்
குறிகளை யாய்ந்து கூறு வோரே. (376)

அவத்தை யைந்தவை சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ்
சுழுத்தி துரியந் துரியா தீதமே. (377)

அந்நுவய விலக்கண மைந்தவை விசேடணம்
விசேடியங் கருத்தா கருமங் கிரியையே. (378)

விசேடண் மாவது பொருளின் குணத்தை
விளக்குஞ் சொல்லென விளம்புவர் புலவர். (379)

விசேடிய மாவது குணச்சொலை யடுத்த
பொருளைக் காட்டுஞ் சொல்லெனப் புகலுப. (380)

கருத்தா வாவது கருதிய வினைகளை
வெளிப்படச் செய்பவ னென்ன விளம்புப. (381)

கரும மாவது செயலாற் றோற்றுஞ்
செயப்படு பொருளா மென்னச் செப்புவர். (382)

கிரியை யாவது செய்பவன் செயலின்
முடிவு காட்டு மொழியா மென்ப. (383)

இலக்கண மைந்தவை யெழுத்துச் சொற்பொருள்
யாப்பணி யென்ன வியம்புவர் புலவர். (384)

எழுத்தி னிலக்கண மெழுத்தின் பெயர்முறை
பிறப்புரு வாதியைப் பேசுவ தென்ப. (385)

சொல்லி னிலக்கணந் திணைபா லிடமிரு
வழக்காதி காட்டி வழங்குவ தென்ப. (386)

பொருளி னிலக்கண மகமே புறமே
யெனுமிரு வகைத்தாய்க் கைக்கிளை யாதிய
வெழுதிணை யகமும் வெட்சித் திணைமுத
லெழுதிணைப் புறமு மாம்பொரு ளியம்புவர். (387)

யாப்பி லக்கண மெழுத்தசை சீர்பந்த
மடிதொடை பாவின மாமெ மொழிப. (388)

அணியி னிலக்கண முவமை யாதி
யேதி றுதிநூ றுகிய பொருளணி
மடக்குச் சித்திர மாகிய விருவகைச்
சொல்லணி யென்னச் சொல்லுவர் புலவர். (389)

இலிங்க மைந்தவை பிருதிவி யப்புத்
தேயு வாயு வாகாய விலிங்கமே. (390)

பிருதி விலிங்கங் காஞ்சியிற் பிறங்கும். (391)

அப்புலிங் கந்திரு வானைக் காவிலே. (392)

தேயு லிங்கந் திருவண் ணமலையிலே. (393)

வாயுலிங் கம்வரை காளத்தி மன்னுமே. (394)

ஆகாய லிங்கஞ் சிதம்பரத் தவிருமே. (395)

ஈசான் முகமைந் தீசானந் தற்புருட
மகோரம் வாமஞ்சத் தியோசாத மைந்தே. (396)

ஈசா னம்முக மணைத்து மாளுமே. (397)

தற்புரு டமுகங் காக்கு மென்ப. (398)

அகோர முகம தழிக்கு மென்ப. (399)

வாம முகமது விளக்கு மென்ப. (400)

சத்தியோ சாத முகந்தோற் றுவிக்கும். (401)

உலோக மைந்தா மவைபொன் வெள்ளி
செம்பிரும் பீய மென்னச் செப்புப. (402)

எழுத்துத் தான மைந்தவை பாலன்
குமர னரசு மூப்பு மரணமே. (403)

பாலத் தானம் அஆ வென்ப. (404)

குமரத் தானம் இஈ ஐயே. (405)

அரசத் தானம் உஊ ஔவே. (406)

மூப்புத் தானம் எஏ மொழிப. (407)

மரணத் தானம் ஒஓ வழங்குப. (408)

ஓதிய தானத் துயிர்மெய் தனின்மெய்
தள்ளி யுயிரைக் கொள்கெனச் சாற்றுப. (409)

பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்முத லெழுத்தை
பாலனுக் கோடல் பாவலர் வழக்கே. (410)

முன்னைய தான மூன்று நன்மையே. (411)

மங்கலச் சொன்முன் னெழுத்துவரை யெண்ணுக
விவைவெண் பாப்பாட் டியலிற் காண்கவே. (412)

ஐம்புல நுகர்ச்சியி னிறப்பன வைந்தவை
மீன்வண் டியானை யசுணம் விட்டிலே. (413)

சுவையா லிறப்பன மீனெனச் சொல்லுப. (414)

நாற்றத் தாலிறப் பனவண் டென்ப. (415)

பரிசத் தாலிறப் பனயானை யென்ப. (416)

ஓசையா லிறப்பன வசுணமென் றோதுப. (417)

ஒளியா லிறப்பன விட்டிலென் றுரைப்ப. (418)

கருமேந் திரிய மைந்தவை வாக்குப்
பாதம் பாணி பாயு வுபத்தமே. (419)

கன்னிகை யைவ ரகலிகை திரௌபதி
சீதை தாரைமண் டோதரி யிவரே. (420)

குரவ ரைவ ரரச னுபாத்தி
யாயன் றந்தை தேசிகன் மூத்தோன். (421)

குற்ற மைந்தவை கொட்டாவி நெட்டை
குறுகு றுப்புமூச் சிடலல மரலொடு
நட்டு விழுத லென்ன நவிலுவர். (422)

கேள்வி யைந்தவை யறமாதி நான்கோ
டவற்றின் வழிநிற் றலாமென மொழிப. (423)

கைத்தொழி லைந்தவை யெண்ண லெழுத
லிலைகிளல் பூத்தொடுத் திடல்யாழ் வருடலே. (424)

கோச மைந்தவை யன்னமய கோசம்
பிராண மயகோச மனோமய கோசம்
விஞ்ஞான மயகோச மானந்த மயகோசம். (425)

கௌட மைந்தவை சுத்த கௌடங்
கான குச்சஞ் சார சுவத
முற்கல மைதுலை யென்ன வோதுப. (426)

கௌட மென்பது கருதுமோர் தேசமே. (427)

கௌவிய மைந்தவை கோசல கோமயம்
பாறயிர் நெய்யிவை யென்னப் பகருவர். (428)

சத்தக் கருவி யைந்தவை தோறுளை
நரம்பு கஞ்ச மிடறென நவிலுப. (429)

சத்தி யைந்தவை பராசத்தி யாதி
சத்தி யிச்சா சத்தி ஞான
சத்தி கிரியா சத்தி யென்ப. (430)

சயன மைந்தவை யிலவம் பஞ்சு
செம்மை வெண்பஞ்சு மயிரனத் தூவி
இவற்றாற் செய்வன வியம்பு பஞ்சணையே. (431)

சிவதத் துவமைந் தவைசுத் தவித்தை
ஈசுரஞ் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவமே. (432)

சுத்த வித்தை ஞானமதேறிக்
கிரியை குறைந்த தென்னக் கிளக்குப. (433)

ஈச்சுர மாவது ஞானங் குன்றிக்
கிரியை யுயர்ந்த தென்னக் கிளக்குப. (434)

சாதாக்கிய ஞானங் கிரியை யொத்ததே. (435)

சத்தி யாவது கிரியை நாடலே. (436)

சிவமா வதுமெய்ஞ் ஞான மொன்றலே. (437)

சூதக மைந்தவை சனன மரணு
சூசஞ் சண்டாள நீரிற் றோய்தல்
சுராபா னம்பணல் பொய்கூ றலென்ப. (438)

ஐவர்தந் தையர்பிறப் பித்தோன்கற் பித்தோ
னுபதே சஞ்செய்தோ னன்னந் தந்தோ
னுபத்துக் குதவினோ னுமென மொழிப. (439)

தருவைந் தவையரி சந்தனங் கற்பகஞ்
சந்தா னம்பா ரிசாதமந் தாரமே. (440)

தாய ரைவர்பா ராட்டுதா யூட்டுதாய்
முலைத்தாய் கைத்தாய் செவிலித் தாயே. (441)

தாள மைந்தா மவைசச் சற்புடஞ்
சாசற் புடஞ்சட் பிதாபுத் திரிகஞ்
சம்பத்து வேட்ட முற்கடி தம்மே. (442)

சச்சற் புடதாள மீசன் சத்தியோ
சாத முகத்திற் பிறந்தது பிரம
சாதியா மலைதெட் டுமாத்திரை பெறுமே. (443)

சாசற் புடதா ளமீசன் வாம
முகத்திற் பிறந்த வரச சாதியலை
தாறு மாத்திரை யமையு மென்ப. (444)

சட்பிதா புத்திரி கதாள மானது
ஈச னகோர முகத்திற் பிறந்த
வைசிய சாதியன் னிருமாத் திரையதே. (445)

சம்பத் துவேட்ட தாள மீசன்
றற்புரு டமுகத் திற்பிறந்த துபின்னுஞ்
சூத்திர சாதியன் னிருமாத் திரையதே. (446)

உற்கடித தாள மீச னீசான
முகத்திற் பிறந்த சங்கிரம சாதி
யஃதாறு மாத்திரை யாகு மென்ப. (447)

திணையைந் தாமவை நிலநான் கினொடு
பாலையுங் கூட்டிப் பகரப் படுமே. (448)

பாலை நீரிலாப் பரனில மென்ப. (449)

திணைப்பா லைந்தவை யொருவ னொருத்தி
பலரொன்று பலவெனப் பகரப் படுமே. (450)

திராவிட மைந்தவை துளுவ மாந்திரங்
கன்னடம் மகாராட் டிரங்கூர் ச்சரமே. (451)

திரவிய முண்டா மிடமைந் தாமலை
காடு நாடு நகர்கட லென்ப. (452)

மலைபடு திரவிய மைந்தவை மிளகு
கோட்ட மகிறக் கோலங் குங்குமமே. (453)

காடுபடு திரவிய மைந்துதேன் கருந்தினை
யரக்கு மயிற்பீலி நாவி யென்ப. (454)

நாடுபடு திரவிய மைந்தவை செந்நெல்
சிறுபயறு கரும்பு வாழை யிளநீரே. (455)

நகர்படு திரவிய மைந்தவை யரசன்
பித்தன் மந்தி யானைகண் ணடியே. (456)

கடல்படு திரவிய மைந்தவை யுப்பு
முத்துச் சங்கு பவளமொக் கோலையே. (457)

திருமா லாயுத மைந்தவை சக்கரம்
தனுவா ட்ண்டு சங்க மென்ப. (458)

துரக கதியைந் தவைமல் லகதி
மயூர கதிமிரு வல்லியாக் கிரகதி
வானர கதியுட னிடப கதியே. (459)

தேவ ரைவர் பிரமன் விட்டுணு
வுருத்திரன் மகேசு ரன்சதா சிவனே
யிவரே பஞ்ச கர்த்தாக் களென்ப. (460)

பிரமன் படைத்தலைப் பேணுவ னென்ப. (461)

விட்டுணு காத்தலை மேவுவ னென்ப. (462)

உருத்திர னழித்தலை யுடையவ னென்ப. (463)

மகேச்சுரன் மறைத்தலை மருவுவ னென்ப. (464)

சதாசிவன் விளக்கித் தானருள் பவனே. (465)

ஐந்து பறவை வல்லூ றூர்க்கை
காகங் கோழி மயிலெனக் கழறுப. (466)

அவைகளி னக்கர மைந்தவை முறையே
அஇ உஎ ஒவ்வுந் தத்த
நெடிலோ டியைந்து நிகழு மென்ப. (467)

அன்னவை யின்றொழி லைந்தவை யுண்டி
நடையர சுறக்கஞ் சாவென நவிலுப. (468)

உண்டி முதன்மூன்று நன்றென வுரைப்ப. (469)

பாதக மைந்தவை கொலைபொய் களவு
கள்ளருந் தல்குரு நிந்தை யிவையே. (470)

புலனைந் தவைசுவை யொளியூ றோசை
நாற்ற மென்ன நவிலப் படுமே. (471)

பூத மைந்தா மவைநில நீர்தீக்
காற்று விசும்பிவை பஞ்ச பூதமே. (472)

பொறியைந் தவைமெய் வாய்கண் மூக்குச்
செவியிவை யென்னச் செப்புவர் புலவர். (473)

மயிர்ப்பா லைந்தா மவைமுடி கொண்டை
சுருள்குழல் பனிச்சை யென்னச் சொல்லுப. (474)

முடியது மயிரை யுச்சியின் முடித்தலே. (475)

கொண்டை பக்கத்தின் முடித்தலைக் கூறுப. (476)

சுருளது பின்னிச் செருகலைச் சொல்லுப. (477)

குழலது சுருட்டி முடித்தலைக் கூறுப. (478)

பனிச்சை பின்னி விடுதலைப் பகருப. (479)

வெள்ளிடை மன்ற மிலஞ்சி மன்றங்
கன்னின்ற மன்றம் பூத சதுக்கம்
பாவை மன்றமாப் பகர் மன்றைந்துஞ்
சிலப்பதி காரந் திகழ்வுறச் சொலுமே. (480)

மன்மதன் கணைக ளைந்தவை வனசஞ்
சூத மசோகு முல்லை நீல
முன்மத்த மதன மோகஞ் சந்தாபம்
வசிகரண மென்ன வழங்குவர் பெயரே. (481)

ஐங்கணை யவத்தை யைந்தவை சுப்பிர
யோகம் விப்பிர யோகஞ் சோக
மோக மரண மென்ன மொழிகுப. (482)

சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவமே. (483)

விப்பிர யோகம் வெய்துயிர்த் திரங்கலே. (484)

சோகம் வெதுப்புந் துய்ப்பன தெவிட்டலும். (485)

மோக மழுங்கலு மொழிபிதற் றலுமே. (486)

மரண மயர்ப்பு மயக்கமு மென்ப. (487)

மாயையின் பெயரைந் தவைதம மாயை
மோக மவித்தை யநிர்த மென்ப. (488)

தமமே சீவ சைதன் னியத்தை
மறைக்கை யாற்பெயர் வழங்கப் படுமே. (489)

மாயை சகத்து ரூப மான
வந்தியதாத் தோற்றத் துக்கா ரணமே. (490)

மோகம் விபரீத ஞான முண்டாக்கலே. (491)

அவித்தை யுணர்வினை யழிக்கையா லென்ப. (492)

அநிர்தஞ் சத்துரூ பத்துக் கந்நியம். (493)

மூல மைந்தவை செவ்வியஞ் சித்திர
மூலங் கண்டுபா ரங்கிபே ரரத்தை
சுக்கா மென்னச் சொல்லப் படுமே. (494)

யாக மைந்தவை பிரமந் தெய்வம்
பூதம் பிதிர்மா னுடமெனப் புகல்ப. (495)

பிரம யாகம் வேத மோதுதலே. (496)

தெய்வ யாக மோமம் வளர்த்தலே. (497)

பூதர்க் கிடுபலி பூத யாகமே. (498)

பிதிர்யா கந்தர்ப் பணமுடிப் பதுவே. (499)

மானுட யாக மிரப்போர்க் குணவிடல். (500)

வண்ண மைந்தவை வெண்மை கருமை
செம்மை பொன்மை பசுமை யென்ப. (501)

வாச மைந்தவை லவங்க மேலங்
கருப்பூ ரஞ்சாதிக் காய்தக் கோலமே. (502)

வினைவைந் தாமவை யறியான் வினவ
லறிவொப்புக் காண்ட லைய மறுத்த
லவனறிவு கோடன்மெய் யவற்குக் காட்டலே. (503)

விரையைந் தாமவை கோட்டந் துருக்கந்
தகர மகில்சந் தனமா மென்ப. (504)

ஆன்ம சுத்தி யவிர்தான சுத்தி
திரவிய சுத்தி மந்திர சுத்தி
யிலிங்க சுத்தி யைவகைச் சுத்தியாம். (505)

பாறயிர் நெய்தேன் பகர்சருக் கரையிவை
யைந்தமு தென்ன வறைகுவ ரிவற்றொடு
முக்கனி கூட்டிற் பலபஞ் சாமிர்தம். (506)

கறியுப் புவெடி யுப்பட் டுப்பு
வளைய லுப்பு மண் ணுப் பிவைகள்
பஞ்ச லவண மாகப் பகருவர். (507)

பச்சைச் கருப்பூ ரங்குங் துருக்கங்
காரகில் சந்தனங் கருஞ்சீ தாரி
யிவையின் புகையை வகைவிரைத் தூபம். (508)

ஐங்தெழுத் தவைபஞ் சாக்கர மந்திரம். (509)

பிதிரர் தெய்வம் விருந்துசுற் றத்தார்
தானிவ ரைவர் தாமைம் புலத்தவர். (510)

இன் னு மைவகை யாக மியம்பிற்
கன்ம யாகங் கரைதவ யாகஞ்
செபயா கமெனத் திகழ்மங் திரயாகங்
தியாநயா கம்மெனச் செப்புபா வனையுடன்
ஞானயா கம்மென நவிலுவர் புலவர். (511)

சுத்த மாயை யசுத்த மாயை
கன்ம மாணவங் திரோத மென்ன
வறைந்திடு மிவைக ளைவகைப் பந்தம். (512)

கடித்த னக்கல் பருகல் விழுங்கல்
சுவைத்த லிவையை வகையுண வென்ப. (513)

ஐவகை வடிவ மாவன வெவையெனிற்
சிவசா தாக்கிய மமூர்த்திசா தாக்கிய
மூர்த்திசா தாக்கியங் கர்த்திருசா தாக்கியங்
கன்மசா தாக்கியங் கருதிய வைந்துஞ்
சிவனை வகைவடி வென்னச் செப்புவர். (514)

சாதாக் கியமென் பதுதான் சத்தி
விகற்பமாங் கலையென விளம்புவர் புலவர். (515)

சாத்திர மைவகைத் தாமென வுரைப்பர். (516)

லௌகீ கம்பின் னவில்லவை தீக
மத்தியான் மீக மதிமார்க்க மந்திர
மென்ன வுரைப்ப ரினிலௌ கீக
மாயுள் வேதந் தண்டமுத லாயின
விவைக ளிம்மையிற் பலிக்குநூ லென்ப. (517)

வைதீக மாவது மறைகளிற் கிரியா
காண்டங் கூறுஞ் சோதிட் டோம
முதலிய புண்ணியத் தாலே பெறப்படுந்
துறக்க முதலி யவற்றைச் சொல்லு
மீமாஞ்சை நூலும் விளம்பு நியாயமும்
வைசேடிக நூலு மாமூன் றுவகை
யிவையிம்மை மறுமையிற் பலிக்கு நூலே. (518)

அத்தியான் மீக மாவது சாங்கியம்
பாதஞ் சலியம் பகர்வே தாந்த
மெனமூ வகைப்படு மிவையான் மஞானந்
தனைப் பலிப்பிக்குந் நூலெனச் சாற்றுவர். (519)

அதிமார்க் கநூலா வதுபா சுபதங்
காபா லமாவிர தமெனக் கழறுவர். (520)

மந்திர மாவது சித்தாந்த சாத்திரம். (521)

தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந்
தவறறுத் தேவினை தான்செய் தலுமிவை
யைந்துபோர்த் தொழிலு மைவினை யெனத்தகும்
மாச்சரந் தூரத்தலும் வருசரம் விலக்கலும்
வளரமர் நீந்தலுங் கருவியுட் காத்தலுங்
கணைபுறங் காணலுங் கழறுவர் முறையே. (522)

நந்தை பத்திரை சுரபி சுசீலை
சுமனை யைவகைப் பசுவெனச் சொல்லுவ
ரிவைசிவ தருமோத் திரமியம் பிடுமே. (523)

ஆமாசயமே லமைபக்கு வாசய
மலாச யத்துடன் வருமூத்தி ராசயங்
கருப்பா சயமெனக் கருதைதந் தாசய
ஞானு மிர்தனூ னவின்ற தென்ப. (524)

தேவ தீர்த்த மாரிட தீர்த்த
மானுட தீர்த்தம் பூத தீர்த்தம்
பிதிர்தீர்த் தம்மிவை பஞ்ச தீர்த்தஞ்
சைவ சமய நெறியிற் கர்ண்கவே. (525)

(ஆறுபொருள்)

அரசர்க் கங்க மாறவை படைகுடி
கூழுய ரமைச்சு நட்பர ணென்ப. (526)

அரசிய லாறவை யறநிலை யறமே
மறநிலை யறமே யறநிலைப் பொருளே
மறநிலைப் பொருளே யறநிலை யின்பமே
மறநிலை யின்பமே யென்ன வழங்குப. (527)

அறநிலை யறமே யாவது தத்தம்
வருணத் திற்பிற ழாது நிலைபெறப்
பாது காத்த லென்னப் பகருப. (528)

மறநிலை யறமா வதுநிரை மீட்டுப்
பகைவென் று சோற்றுக் கடனது கழியா
தாரைத் தண்டித் துக்குறை செய்தலே. (529)

அறநிலைப் பொருளது நெறிவழி நின்று
தத்தம நிலையினுன் முயன்றுபெறு பொருளே. (530)

மறநிலைப் பொருளது பகைஞர் பொருளுந்
திறைப்பொரு ளுஞ்சூ தில்வெல் பொருளுமே. (531)

அறநிலை யின்ப மாவது பருவமுங்
குலமு மொழுக்கமுங் குணமு மொத்த
கன்னிகை யைத்தீ வேட்டில் லத்தி
லிருத்த லென்மனு ரியல்புணர்ந் தோரே. (532)

மறநிலை யின்ப மதுதா னேறு
தழுவியும் வில்லா விலக்க மெய்து
மிவ்வா றுமா றுடை நெறியின் மணத்தலே. (533)

ஆதார மாறவை மூலஞ் சுவாதிட்
டான மணிபூரக மநாகதஞ் விசுத்தி
யாஞ்ஞை யென்ன வறைகுவர் முனிவர். (534)

மூலா தாரங் குதமென மொழிப. (535)

சுவாதிட் டானங் குய்ய மென்ப. (536)

மணிபூ ரகநா பியென வழங்குப. (537)

அநாகத மிதய மாமென மொழிப. (538)

விசுத்தி யடிநா வென்ன விளம்புப. (539)

ஆஞ்ஞை நெற்றி யென்ன வறைகுப. (540)

ஈசுரன் முக்கிய குணமா றுமவை
சர்வஞ் ஞத்துவஞ் சர்வேசுர த்துவஞ்
சருவ நியந்தி ருத்துவஞ் சருவாந்
தரியா மித்துவஞ் சருவ கற்பிதத்
துவமொடு சருவ சத்தித் துவமே. (541)

அன்றியும்,

தன்வயத்த னாதன் முதலில னாத
னுடம்பில னாத லெல்லா நலமு
முள்ளனாத லெங்கும் வியாபக னாத
லெவைக்குங் கார ண னாதலு மாமே. (542)

வெண்பா வாசிரி யங்கலி வஞ்சி
பரிபாடன் மருட்பாப் பகருவ ரறுபா. (543)

கோர்கட் டிதேனி ரியாசங் கர்ப்பூர
மார மகில்புகை யுறுப்பா ரென்பர். (544)

உட்பகை யாறவை காமங் குரோத
முலோப மோக மதமாற் சரியமே (545)

உவர்ப்பா ருமவை யாசிய மிரதி
யாரதி சோகம் பயங்குற் சிதமே. (546)

சிரிப்பா சைவெறுப் புச்சோர் வச்ச
மருவருப் பெனமுறை யாமவற் றின்பொருள். (547)

கரும பூமிக் குரிமையா ருமவை
வரைவுதொழில் வித்தை வாணிக முழவு
சிற்பமிவ் வறுகைத் தொழிலெனச் செப்புவர். (548)

கருவு ளமைப்பா றவைபே றிளமை
யின்புபிணி மூப்புச் சாக்கா டென்ப. (549,

காலமா றவைபரு வத்தைக் காண்கவே. (550)

சக்கர வர்த்திக ளறுவ ரரிச்சந்
திரனன் முசுகுந் தன்புரு குச்சன்
புரூரவன் கார்த்த வீரிய னிவர்மற்
றொருவரைப் பணியா துலகாண் டவரே. (551)

சாத்திர மாறுவே தாந்தம் வைசேடிகம்
பாட்டம் பிரபாகரம் பூர்வமீ மாஞ்சை
உத்தரமீ மாஞ்சை யென்ன வோதுப. (552)

சிறுபொழு தாறவை மாலை யாமம்
வைகறை விடியனண் பகலெற் பாடு
சூரியாத் தமன மூதலொவ் வொன்றும்
பப்பத்து நாழிகை முறையே யென்ப. (553)

சுப்பிரமணிய சுவாமி பிரதானத்
தலமா ருமவை திருப்பரங் குன்றஞ்
சீரலை வாயா விநன்குடி யேரகங்
குன்றுதோ றாடல் சோலை மலையே. (554)

சுவையா றுமவை கைப்புத் தித்திப்புப்
புளிப்புட னுவர்ப்புத் துவர்ப்புக் கார்ப்பே. (555)

தானை யாறவை தேர்பரி கரியாள்
வில்வே லென்ன விளம்பப் படுமே. (556)

அந்தணர் தொழிலா றுமவை யோத
லோது வித்தல் வேட்டல் வேட்பித்த
லீத லேற்ற லென்மனார் மேலோர். (557)

அரசர் தொழிலா றோதல் வேட்ட
லீத லோம்பல் படையைப் பயிற்றல்
போர்செய் தீட்ட லென்னப் புகலுவர். (558)

வைசியர் தொழில்க ளாறு கும்மவை
யோதல் வேட்ட லீத லீட்டல்
பசுவைக் காத்த லேருழுத லென்ப. (559)

சூத்திரர் தொழிலா றவைமுதன் மூவர்க்
கேவ லிவர்பொரு ளீட்ட லுழுதல்
பசுவைக் காத்தல் குயிலுவத் தொழில்செயல்
காருக வினைசெய லென்னக் கழறுப. (560)

குயிலுவத் தொழிலா வனதோற் கருவி
கொட்ட லுந்துளைக் கருவியூ தலுமே. (561)

காருக வினையா வனபட்டு நூலையும்
பருத்திநூ லையுங்கொண் டாடை யாக்கலுஞ்
சுமத்தலு முழத்தலு மென்னச் சொல்லுப. (562)

நாட்டமைதி யாறவை செல்வம் விளைவு
செங்கோல் வளங்குறும் பின்மைநோ யின்மையே. (563)

பருவ காலமா றவைகார் கூதிர்
முன்பனி பின்பனி யிருவகை வேனி
லிவையே வருடஞ் சாமமே மந்தஞ்
சிசிரம் வசந்தங் கிரீட்டும மென்னு
மாறிரு துக்க ளென்னவு மறைகுப. (564)

கார்கால மாவணி புரட்டாசி யாமே. (565)

கூதி ரைப்பசி கார்த்திகை கூறுப. (566)

முன்பனி மார்கழி தையென மொழிப. (567)

பின்பனி மாசி பங்குனி பேசுப. (568)
இளவேனில் சித்திரை வைகாசி யென்ப. (569)
முதிர்வேனி லானி யாடி மொழிகுப. (570)

போக பூமிக ளாறு தியரி
நல்லரி யேமத மேமவஞ் சங்கள்
தேவ வுத்தர குருவங் களென்ப. (571)

வேதாங் கமாறு சீக்கை கற்ப
மிலக்கணஞ் சந்தோ பிசித நிருத்தஞ்
சோதிட மென்னச் சொல்லப் படுமே. (572)

சைவம் பாசு பதமா விரதங்
காளா முகத்தொடு வாமம் வைரவ
மிவை யகச் சமய மென்ன வியம்புவர். (573)

உலகா யதம்பௌத் தம்மா ருகத
மீமாம்சை மாயா வாதத் துடனே
பாஞ்ச ராத்திர மறுபுறச் சமயமே. (574)

அறுவகைச் சூலை யவைபித்த சூலை
வாத சூலை சிலேட்டும சூலை
வாத பித்த சூலை சிலேட்டும
பித்த சூலை யையகண சூலை
எனமருத் துவரா வியம்பு மென்ப. (575)

அறுவகை மலடுக ளாவன முறையே
வாத பித்த மலடு கிருமி
மலடுசூழ் மலடு வாயு மலடு
சூதக மலடு துன்மா மிசமல
டெனவே மருத்துவ நூலியம் பிடுமே. (576)

அரித்தி ரான்ன மவிர்பா மான்ன
முற்கான் னத்துடன் மொழிகிரு தான்னந்
ததியா ரன்னந் தக்கரு ளான்ன
மிவைகடெய் வங்கட் கினியவாச் செய்யு
மாறு விதநை வேத்திய மாமே. (577)

ஏழு பொருள்.

இசையே ழவைகுர றுத்தங் கைக்கிளை
யுழையிளி விளரி தாரமென் றேதுப
விவைவீ ணையில்நரம் பேழென வும்படும். (578)

இசைகள் பிறப்பிட மேழவை மிடறுநா
வண்ணஞ் சிரநெறி நெஞ்ச மூக்கே. (579)

இசைகளி னோசைக் குவமையே ழவைமயி
லிடப மாடுகொக் குகுயில் பரிகரி
வண்டு கிள்ளை வாசி யானை
தவளை பசுவா டென்னச் சாற்றுவர். (580)

இசைக ளின்சுவைக் குவமையே ழவைபா
றேன்றயிர் நெய்யே லம்வா ழைக்கனி
மாதுளங் கனியென வழங்குவர் முறையே. (581)

இசைகளின் வாசனைக் குவமையே ழாமவை
மௌவன் முல்லை கடம்பு வஞ்சி
நெய்தல் பொன்னு விரைபுன்னை யென்ப. (582)

இசையெழுத் துக்க ளியனெடி லேழே. (583)

இசைகளின் மாத்திரை யியம்பிடிற் குரலொடு
துத்தங் கிளையுழை யிளியுடன் விளரி
தாரமா முறையே தகும்நான்கு நான்கு
மூன்றி ரண்டு நான்கு மூன்றே
டிரண்டு மாத்திரை யாமென விசைப்பர். (584)

இசைகளுக் கிறைவ ரெழுவர் விசுவா
மித்திர னியம னங்கி திங்க
ளிரவி கௌதமன் காசிப னென்பர்
இவைக ளுக்குயி ரீசுர னென்ப. (585)

இசைகளிற் பிறக்கும் பாலையே ழாமவை
செம்பாலை படுமலைப் பாலை செவ்வழிப்

பாலை யரும்பாலை கொடிப்பாலை விளரிப்
பாலை மேற்செம் பாலை யென்ப. (586)

செம்பாலை குரலே குரலாச் செனிக்குமே. (587)

படுமலைப் பாலை துத்தக் குரலே. (588)

செவ்வழிப் பாலை கைக்கிளைக் குரலே (589)

அரும்பாலை யுழையே குரலா யினென்ப. (590)

கொடிப்பாலை யிளியே குரலா யினென்ப. (591)

விளரியே குரலாயின் விளரிப் பாலை. (592)

மேற்செம் பாலை தாரக் குரலே. (593)

உலோக மேழவை செம்பொன் வெண்பொ
னிரும்பு செம்பீயம் வெண்கலந் தாரவே. (594)

பூலோ கம்புவ லோகஞ் சுவலோ
கம்மகா லோகஞ் சனலோ கந்தவ
லோகஞ் சத்திய வுலக மேழே. (595)

அதலம் விதல மாகுஞ் சுதல
மிதமுறு தாரதலம் ரசாதல மகாதலம்
பாதலத் துடன்கீழ்ப் பகரே ழுலகே. (596)

காமப் பகுதியிற் களவிய லேழ்வகை
யவைதகை யணங்குறுத் தலுங்குறிப் பறிதலும்
புணர்ச்சி மகிழ்தலு நலம்புனைந் துரைத்தலுங்
காதற்சிறப் புரைத்தலு நாணுத்துற வுரைத்தலு
மலரறி வுறுத்தலு மாமென மொழிப. (597)

கடலே ழாமவை யுவர்நீர் நன்னீர்
பாறயிர் நெய்கருப் பஞ்சாறு தேனே. (598)

சிரஞ்சீ வியர்க ளெழுவ ராமவர்
அசுவத் தாமன் மாப்லி வியாசன்
அனுமான் விபீடணன் மார்க்கண் டமுனி
பரசி ராம னென்னப் பகருப. (599)

சுரமே ழாமவை சரிகம பதநியே. (600)

தாதுக்க ளேழவை நரம்போ டிரத்தஞ்
சுக்கில மூளை தசையென்பு தோலே. (601)

தாள மேழவை துருவ மட்டிய
முரூபகஞ் சம்பை திரிபுடை யடதாள
மேக தாள மென்ன வியம்புப. (602)

தீவே ழவைதா நாவ லிறலி
குசைகிர வுஞ்சம் புட்கரந் தெங்கு
கமுகா மென்னக் கழறப் படுமே. (603)

நதியே ழாமவை கங்கை யமுனை
சரசு வதிநரு மதைகா வேரி
குமரி கோதா வரியிவை சத்த
தீர்த்த மென்னச் செப்புவர் மேலோர். (604)

நரக மேழவை யள்ள லிரௌரவங்
கும்பி பாகங் கூட சாலஞ்
செந்துத் தானம் பூதிமா பூதியே. (605)

நரக வட்ட மேழவை நாடி
லறமிலா தவர்புகு மிருள்குளிர் புகைமண
முயிலாமை யிரத்தந் தீயெனச் சொல்லுப. (606)

நாட்டுக் குற்ற மேழவை தொட்டியர்
கள்வர் யானை பன்றி விட்டில்
கிள்ளை பெருமழை யென்னக் கிழக்குப. (607)

பாதக மேழகங் கார முலோபங்
காமம் பகையே போசனப் பிரியம்
காய்தல் சோம்ப லென்னக் கழறுப. (608)

பிறப்பே ழாமவை தேவர் மக்கள்
விலங்கு புள்ளூர் வனநீர் வாழ்வன
நிற்பன விவற்றின் யோநி பேத
மெண்பத் துநான் கிலக்க மாமென்ப. (609)

தேவர் யோநி பதினுன் கிலக்கமே. (610)

மக்கள் யோநி யொன்ப திலக்கமே. (611)

விலங்குபுள் நீந்துவ பப்பத் திலக்கமே. (612)

ஊர்வன யோநி பதினே ரிலக்கமே (613)

நிற்பன யோநி யிருப திலக்கமே. (614)

தேவர் பதினு றிலக்கந் தாவரம்
பதினெட் டிலக்கம் பகருவர் சில்லோர். (615)

புண்ணிய மேழாம் பூமியிற் பயிரிட
ரூனம் விரதஞ் சிநேகநற் போசனங்
கமையுற் சாக மென்னக் கழறுப. (616)

புரியே ழாமவை யயோத்தி மதுரை
மாயை காசி காஞ்சி யவந்திகை
துவாரகை யென்னச் சொல்லப் படுமே. (617)

பெண்கள் பருவ மேழவை பேதை
பெதும்பை மங்கை மடந்தை யரிவை
தெரிவை பேரிளம் பெண்ணெனச் செப்புப. (618)

பேதை வயதுதா னேரைந் தினுக்குமே
லேழு வரையா மென்மனுர் புலவர். (619)

பெதும்பை பதினென் று வரையெனப் பேசுப. (620)

மங்கை பதின்மூன் று வரையா மென்ப. (621)

மடந்தை பத்தொன் பதுவரை யும்மே. (622)

யரிவை யிருபத் தைந்து வரையுமே. (623)

தெரிவை முப்பத் தொன்றெனச் செப்புப. (624)

பேரிளம் பெண்ணுற் பதுவரை பேசுப. (625)

பெரியோ ரியல்பே ழவையே யறம்பொரு
ளின்பன்பு புகழ் மதிப்புப் பொறுமையே. (626)

மண்டல மேழவை வாயு வருண
சந்திர சூரிய நட்சத்தி ராக்கினி
திரிசங்கு மண்டல மென்னச் செப்புப. (627)

மலையே ழாமவை கைலை யிமய
மந்தரம் விந்த நிடத மேம
கூட நீல கிரியெனக் கூறுப. (628)

இன்னும் வேறே ழியம்புவ ராலவை
மகேந்திர மலயஞ் சைய மோடு
சாறு மந்த மிருட்ச பர்வதம்
விந்தியம் பாரியாத் திரமென விளம்புவர். (629)

மாதர்க ளெழுவ ரவரபி ராமி
மாயே சுவரிகௌ மாரிநா ராயணி
வராகி யிந்தி ராணி காளியே. (630)

மாதர்க ளெழுவரின் வாகன மேழவை
யனமிட பம்மயில் கருடன் சீயம்
யானை பேயென வறைகுப முறையே (631)

மாதர்க ளெழுவரி னாயுத மேழவை
மறைபி னாகம் வேலாழி கலப்பை
வச்சிரஞ் சூல மென்ன வழங்குப. (632)

முனிவ ரெழுவ ரத்திரி குச்சன்
கௌதமன் பிருகு காசிப னங்கிரா
வசிட்ட னாமென வகுத்தனர் புலவ
ரின்னுமு னிவர்வே றெழென வியம்புவர். (633)

மேக மேழுசம் வர்த்தமா வர்த்தம்
புட்கலா வர்த்தஞ் சங்கா ரித்தந்
துரோணங் காள முகிநீல வருணமே (634)

மேக மேழுந் தருவன வேழவை
மணிநீர் பொன்மலர் மண்கற் றீயே. (635)

வார மேழவை ஞாயிறு திங்கள்
செவ்வாய் புதன்வி யாழன் வெள்ளி
சனியா மென்னச் சாற்றப் படுமே. (636)

வித்தியா தத்துவ மேழவை கால
நியதி கலைவித்தை யிராகம் புருடன்
மாயை யென்ன வழங்கப் படுமே. (637)

செந்தூக் குத்திகழ் மதலைத் தூக்கு
துணிபுத் தூக்கு கோயிற் றூக்கு
நிவப்புத் தூக்கு கழாற் றூக்கு
நெடுந்தூக் கென்ன நிகழெழு தூக்கு
நால்வகைத் தாளங் களின் வழிவருமே. (638)

ஏழ்பரி யாவன வியம்பு காயத்திரி
திருட்டுபு செகதி யனுட்டுபு பந்தி
பிரகதி முட்டினு கென்ன வேழுஞ்
சூரியன் பரியெனச் சொல்லுவர் புலவர். (639)

செய்யுட் குரிய தளையே ழவைதா
நிரையொன் றாசிரி யத்தளை நேரொன்
றாசிரி யத்தளை யியற்சீர் வெண்டளை
வெண்சீர் வெண்டளை மிக்க கலித்தளை
யொன்றிய வஞ்சித் தளையோ டொன்றா
வஞ்சித் தளையென வழங்கப் படுமே. (640)

எண் பொருள்.

அங்க யோகமெட் டாமவை யியம
நியம மாதனம் பிராணா யாமம்
பிரத்தியா காரந் தாரணை தியானஞ்
சமாதி யிவையட் டாங்க யோகம். (641)

இயம மாவது கொலைசெய் யாமை
மெய்ம்மை கூறல் களவு செய்யாமை
பிறர்பொருள் வெஃகாமை யிந்திரிய மடக்கலே (642)

நியம மாவது தவந்தூய்மை தத்துவ
நூலை யோர்தன் மனமுவந் திருத்த
றெய்வம் வழிபட லென்னச் செப்புப. (643)

ஆதன மொன்ப தாமவை சுவத்திகங்
கோமுகம் பதுமம் வீரங் கேசரி
பத்திர முத்த மயூரஞ் சுகமே. (644)

சுவத்திக மாவது தொடைமுழங் காற்கு
நடுவிரண் டுள்ளங் காலையுஞ் செலுத்தி
யிறுமாந் திருத்த லென்மனார் புலவர். (645)

கோமுக மாவது சகனப் பக்கத்தி
லிருகாற் பரட்டையு மாறலைவத் தவ்விரு
காற்பெரு விரலைக் கைப்பிடித் திருத்தலே. (646)

பதும மாவ திருதொடை மேலு
மிரண்டுள்ளங் காலையு மாறித் தோன்ற
வைத்த லென்ன வழங்கப் படுமே. (647)

வீர மாவது வலமார் தொடையி
லிடக்காற் பரட்டைச் சேர்த்தி யிறுமாப்
புற்றி ருத்த லென்ன வோதுப. (648)

கேசரி யாவது பீசத் தின்கீழ்ச்
சீவனி யிடத்துப் பரட்டை வைத்திட
முழங்கையை முழந்தா ளில்வைத் தங்குலி
விரித்து நாசியைப் பார்த் திருத்தலே. (649)

பத்திர மாவது பீசத்தின் கீழே
சீவனி யிடத்திரு காற்பரட் டினையும்
வைத்தவ் விருபா தத்தையு மிருகையா
லிறுகப் பிடித்தசை யாதே யிருத்தலே. (650)

முத்த மாவ திடக்காற் பரட்டாற்
சீவனி தன்னை யழுத்தி வலக்காற்
பரடப் பரட்டின் கீழுந்த விருத்தலே. (651)

மயூர மாவது முழங்கை யிரண்டு
முந்திப் புறத்தி லழுந்தப் புவியிற்
கையூன் றிக்கா னீட்டித் தலையை
நிமிர்ந்தி ருத்த லென்மனார் நெறியோர். (652)

சுகாதன மாவது சுகமுந் திடமு
மெவ்வா றிருக்கி னெய்தப் படுமோ
வவ்வா திருத்த லென்ன வறைகுப. (653)

பிராணு யாம மாவது பிராண
வாயுவை யிரேசக பூரக கும்பகஞ்
செய்த லென்னச் செப்புவர் முனிவர். (654)

பிரத்தியா கார மாவ துபாதியை
நீக்கி யுண்ணோக்க லென்மனுர் நெறியோர். (655)

தாரணை யாவது கண்ட மிதய
நெற்றி கபால நாபி யிவற்று
ளொன்றிற் சந்ததஞ் சிந்தை வைத்தலே. (656)

தியான மாவ தைம்புல மடக்கிச்
சிவயோகஞ் சேர்த லென்னச் செப்புப. (657)

சமாதி யாவ திந்திரிய முதலிய
தத்துவ சேட்டைகட் கேதுவாம் யாக்கையு
ணின்றவற் றோடு கூடினு மவற்றிற்
பற்றின்றி யிருக்கு மான்மா வாகிய
தனைத்தான் கண்டு பதியுடன் சார்தலே
யிவற்றிற் சிலவே றுவித மியம்புவர். (658)

அரசர்க்குத் துணைவ ரெண்ம ராமவர்
மந்திரி மாருடன் வரும்பெருங் கணக்கர்
சுற்றங் கடைகாப் பாளர் நகர
மாக்கள் படைத்தலைவ ரிவுளி மறவர்
யானை வீர ராமென மொழிப. (659)

அளவை யெட்டா மவைகள் காட்சி
யனுமான மாகம மருத்தா பத்தி
யுபமான மபாவஞ் சம்பவ மைதிகம். (660)

காட்சி யளவை யாவது காணலே. (661)

அனுமான வளவை யாவது புகையைக்
கண்டு நெருப்புண் டென்ப தாமே. (662)

ஆகம வளவை யாவது பெரியோர்
வாய்ச் சொ லென்ன வழங்கப் படுமே. (663)

அருத்தா பத்தி யாவது பகலிலே
யுண்ணு னென்னி லிரவி லேயொழித்
துண்பா னென்ன வுணர்தல் போல்வதே. (664)

மரைபசுப் போல்வ தென்ப துவமானம். (665)

அபாவ வளவை யாவது முன்னு
மில்லைப் பின்னு மில்லை யொருகானு
மில்லை யென்ப தென்மனர் பெரியோர். (666)

சம்பவ வளவை யாவ தாயிரத்தி
னூறுண் டென்ப தென்ன நுவலுப. (667)

ஐதிக வளவை யாவதிம் மரத்திற்
பேயுள தென்ப தென்னப் பேசலே. (668)

அறத்துறுப் பெட்டவை யையப் படாமை
விருப்பு வெறுப்பின்மை மயக்க மின்மை
பழியை நீக்க லழிந்தோரை நிறுத்த
லறம்வி ளக்குதல் பேரன் புடைமையே. (669)

ஈசுரன் குணங்க ளெட்டா மவைக
டன்வயத் தனாத றூய வுடம்பின
னாத லியற்கை யுணர்வின னாதன்
முற்று முணர்த லியல்பாகப் பாச
நீங்குதல் பேரரு ளுடைமை முடிவி
லாற்ற லுடைமை வரம்பி லின்ப
முடைமை யன்றியும் வரம்பின் ஞானம்
வரம்பில் காட்சி வரம்பி லின்பம்
வரம்பி லாற்ற லுமை மின்மை
கோத்திர மின்மை யாயு வின்மை
யிடையூ றின்மை யெனவுங் கூறுப. (670)

ஊறெட் டாமவை வெம்மை தண்மை
மென்மை வன்மை திண்மை நொய்மை
சீர்மை சருச்சரை யென்னச் செப்புப. (671)

எச்சமெட் டாமவை குறள் கூ னூமை
செவிடு குருடு முடமுறுப்பு மயக்க
முறுப்பில் பிண்ட மிவையே யெண்வகை
யுடற்குறை யென்ன வோதவும் படுமே. (672)

ஐசு வரியமெட் டாகு மவைகள்
ராசாங்க மக்கள் சுற்றம் பொன்மணி
நெல்லு வாகன மடிமை யென்ப. (673)

கணமெட் டாமவை நிலநீர் மதியுயிர்
சூரிய னங்கி வாயு வாகாயமே. (674)

கணங்க ளெட்டினுண் முன்னான்கு நன்றே. (675)

நிலக்கண மாவது மூன்று நிரையது
நிரைநிரை நிரைகரு விளங்கனி யென்ப. (676)

நீர்க்கண மாவ தாதி நேரது
நேர்நிரை நிரைகூ விளங்கனி யென்ப. (677)

மதிக்கண மாவ தாதி நிரையது
நிரைநேர் நேர்புளி மாங்கா யென்ப. (678)

உயிர்க்கண மாவது முற்று நேரது
நேர் நேர் நேர்தே மாங்கா யென்ப. (679)

சூரிய கணமா வதுநடு நிரையது
நேர்நிரை நேர்கூ விளங்கனி யென்ப. (680)

தீக்கண மாவது நடுநே ரமது
நிரைநேர் நிரைபுளி மாங்கனி யென்ப. (681)

வாயு கணமா வதுகடை நிரையது
நேர்நேர் நிரைதே மாங்கனி யென்ப. (682)

ஆகாய கணமா வதுகடை நேரது
நிரைநிரை நேர்கரு விளங்கா யென்ப. (683)

கணித மெட்டா மவைசங் கலிதம்
விபகலிதம் குணனம் பாகாரம் வர்க்கம்
வர்க்க மூலங் கனங்கன மூலமே. (684)

சங்கலித மாவது கூட்ட லென்ப. (685)

விபகலித மாவது கழித்த லென்ப. (686)

குணன மாவது பெருக்க லென்ப. (687)

பாகார மாவது பிரித்தலென்ப. (688)

வர்க்க மாவதோ ரெண்ணையவ் வெண்ணு
லொருமுறை பெருக்க லென்ன வோதுப. (689)

வர்க்க மூல மாவதவ் வர்க்கத்
தொகையின் மூலங் காணுத லென்ப. (690)

கனமாவ தோரெண் ணாலே யந்த
வெண்ணைப் பெருக்கிப் பெருக்கிப் பெற்றதை
மறுபடி யவ்வெண் ணாலே பெருக்கலாம். (691)

கனத்துக்கு மூலங்காணல் கனமூலம். (692)

குற்றமெட் டாமவை ஞான வரணியந்
தரிசன வரணியம் வேத நீய
மோக நீய மாயு நாமங்
கோத்திர மந்த ராய மென்ப
விவையா ருகத மதநூற் கூறுமே. (693)

சித்தியெட் டாமவை யணிமா மகிமா
லகிமா கரிமா பிரார்த்தி பிராகாமிய
மீசத்துவம் வசித்துவ மென்ன வியம்புப. (694)

சிறிய வுயிர்தோ றுஞ் சிறிய வணுவா
யுறைதலணிமா வென்ன வோதுப. (695)

பிருதுவி முதற்சி வாந்தமா றாறு
முட்புற மகலா துறைதன் மகிமா. (696)

மேருபா ரம்போல் விளங்கும் யோகியை
யெடுத்தாற் பஞ்செ‌ன விருப்ப திலகிமா. (697)

அணுப்போ லிருக்கும் யோகியை யெடுத்தான்
மேருபா ரம்போல் விளங்குதல் கரிமா. (698)

பிலத்தி லிருந்தோ ணயலுல கிற்புகன்
மீண்டும் பிலம்புகல் பிராத்தி யாமே. (699)

வான்புலத் தியங்க லிச்சித்த போக
நினைந்தபடி வருதல் பிராகா மியமே. (700)

ஈசத் துவமெலா மாட்சியுள் ளுதலே. (701)

வசித்துவ மாவ தெல்லாந் தன்வச
மாக்க வல்லவ னுத லென்ப. (702)

தயாவி ருத்தியெட் டாமவை பிறர்க்குப்
பொருள்வர வுவத்தல் பிறர்பொருள் பொறுத்தல்
பிறர்கரு மத்திற் குடன்பட டீமைக்
கஞ்சல் பிறர்கரு மஞ்செய விரைதல்
பிறரையந் தீர்த்தனன் மைகடைப் பிடித்தல்
பிறர்துயர்க் கிரங்க லென்னப் பேசுப. (703)

திக்கெட் டாமவை கிழக்குத் தென்கிழக்குத்
தெற்குத் தென்மேற்கு மேற்கு வடமேற்கு
வடக்கு வடகிழக் கிவையென வகுப்பர். (704)

திக்குப் பாலக ரெண்ம ராமவ
ரிந்திர னக்கினி யமனிருதி வருணன்
வாயு குபேர னீசான னிவர்களே
கிழக்காதியட்ட திக்குப்பா லகரே. (705)

திக்குப் பாலகர் குறிகளெட் டாமவை
கொடிபுகை சியநா யிடபங் கழுதை
யானை காக மென்ன வறைகுப. (706)

திக்கு யானைக ளெட்டா மவைக
ளைரா வதம்புண் டரீகம் வாமனங்
குமுத மஞ்சனம் புட்ப தந்தஞ்
சாருவ பூமஞ் சுப்பிர தீபமே. (707)

திக்கி யானையின் பிடியெட் டாமவை
யப்பிரமை கபிலை பிங்கலை யநுபமை

தாமிர கர்ணிசுப் பிரதந் தியங்கனை
யஞ்ச ளுவதி யாமென மொழிப. (708)

நாகமெட் டாமவை வாசுகி யனந்தன்
றக்கன் சங்க பாலன் குளிகன்
பதுமன் மாபதுமன் கார்க்கோ டகனே. (709)

மந்திரந் தெய்வ மருந்து நிமித்தந்
தந்திர மிடனே காலங் கருவி
யெட்டுங்கள்ளாற் கியம்புசா தனமே. (710)

நாட்டுக் குற்ற மெட்டா மவைகள்
விட்டி றன்னரசு வேற்றர சியானை
மிகுமழை மிகுகாற் றுக்கிளி நட்டமே. (711)

போக மெட்டா மவைபெண் ணுடை
யணிகல முண்டிதாம் பூலம் பரிமளம்
பாட்டு பூவ மளியெனப் பகருப. (712)

மங்கல மெட்டா மவைகள் சாமர
நிறைகுடங் கண்ணடி தோட்டி முரசு
விளக்குக் கொடியிணைக் கயலென விளம்புப. (713)

மணமெட் டாமவை பிரமம் பிரசா
பத்திய மாரிடந் தெய்வங் காந்தருவ
மாசுர மிராக்கதம் பைசா சமென்ப. (714)

பிரம மணமது பிரமசா ரிக்குக்
கன்னிகை யைத்தீ முன்னர்க் கொடுப்பதே. (715)

பிரசா பத்திய மணமா வதுதலை
மகனினத் தார்கள் வேண்டத் தலைமக
ளினத்தா ருடன்பட் டவளைத் தீமுனர்க்
கொடுப்ப தென்னக் கூறுவரியலோர். (716)

ஆரிட மணமா குவதொன் றிரண்டு
பசுவு மெருதும் வாங்கிக் கொண்டு
கன்னிகை யைத்தீ முன்னர்க் கொடுப்பதே. (717)

தெய்வ மணமது செப்புங்காலை
வேள்வியா சிரியற் குக்கன் னிகையைத்
தீமுன் கொடுப்ப தென்னச் செப்புவர். (718)

காந்த ருவமண மாவது கொடுப்பார்
கேட்பா ரின்றி யிருவருந் தனியிடத்
தெதிர்ந்து தாமே கூடுவ தென்ப. (719)

அசுர மணமணப் பெண்ணிற் குப்பொன்
சூட்டிச் சுற்றத் தாருக் குப்பொன்
வேண்டுவ கொடுத்துக் கொளலென விளம்புப. (720)

இராக்கத மணமா வதுதான் பெண்ணும்
பெண்ணினத் தாரு முடம்பா டின்றி
வலிதிற் கொள்ள லாமென வழங்குப. (721)

பைசாச மணமா வதுதுயின் றவளையுங்
களித்தவ டன்னையுங் கலத்த லென்ப. (722)

மலையெட் டாமவை கைலையாதி
யேமொடு கந்தமா தனமு மென்ப. (723)

மாலிய வானுங் கந்தமா தனமு
நிடதமு மேம கூடமு மிமயமு
நீலமுஞ் சுவேதமுஞ் சிருங்கமு மெண்மலை
யாகவுங் கூறுவ ரறிவுடை யோரே. (724)

மூர்த்த மெட்டா மவைகள் பூமி
நீர்தேயு வாயு வாகாயஞ் சூரியன்
சந்திர னான்மா வென்னச் சாற்றுப. (725)
மெய்ப்பரி சத்தொழி லெட்டவை யூன்றல்
கட்டல் குத்த றடவ றட்ட
றீண்டல் பற்றல் வெட்ட லிவைமெய்ப்
பொறியிற் செயப்படுந் தொழிலெனப் புகலுப. (726)

வசுக்க ளெண்மரா மவர்க ளநல
னநில னுபன் சோமன் றரனே
துருவன் பிரத்தியூ டன்பிர பாசனே. (727)

வணிகர் குணமெட் டாமவை தனிமை
யாற்றல் முனிவில ளுத லிடனறிந்
தொழுகல் பொழுதொடு புணர்த லுறுவது
தெரித லிறுவ தஞ்சாமை யீட்ட
லவைபகுத் திடலென வறையப் படுமே. (728)
வெற்றி யெட்டா மவைகள் பகைநிரை
கவர்தல் பகைவர் கவர்ந்த தன்னிரை
மீட்டல் பகைமேற் செல்லல் வரும்பகை
முன்னெதி ரூன்றல் தன்னரண் காத்தல்
பகையரண் வளைத்தல் பொருதல்போர் வெல்லலே. (729)
வெற்றி மாலை யெட்டவை வெட்சி
கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி நொச்சி
யுழிஞை தும்பை வாகையென் றோதுப. (730)
வாமை சேட்டை ரௌத்திரி காளி
கலவி கரணியே பெலவி கரணி
பெலப்பிர தமநி சர்வ பூதைக
தமநி யென்னச் சாற்றிய வெண்ம
ரட்ட சத்திக ளாமென மொழிப. (731)
ஈசாநி பூரணி யார்த்தி வாமை
மூர்த்தி யாரணி ரோத யித்திரி
செநநி யென்னச் சாற்றிய வெண்மரு
மட்ட சத்திக ளாமென மொழிப. (732)
யாகம் புரிதல் வேத மோதுத
ருனந் தவஞ்சத் தியந்திடம் பொறுமை
லோப மின்மை யென்னு மிவைக
ளட்ட தருமமா கு மென்ப. (733)
நாடி முகமல மமூரி நாக்கண்
சரீரந் தொனியெனச் சாற்றிய வெட்டு
மருத்துவ ரட்ட பரீக்கைத் தானமே. (734)
கருங்குட் டம்பெரு கிரணக் குட்டம்
வெண்குட் டம்மே மிகுசெங் குட்டக்

கிருமிக் குட்டங் கிளர்நீர்க் குட்டம்
விரல்குறை குட்டஞ் சொரிகுட் டம்மென
விவையெண் குட்ட மென்பர் மருத்துவர். (735)

சுக்கான் கல்லு தொகுகொம் பரக்கு
சாதிலிங் கஞ்செம் பஞ்சுதேன் மெழுகுட
னெருமை வெண்ணைகுங் கிலியநற் காவி
யிவையெண் பொருளை யிடித்துத் திரட்டப்
படுவ தட்ட பந்தன மருந்துகள். (736)

அட்ட புட்ப மவைகொல் லாமை
யைம்பொறி யடக்கல் பொறையரு ளறிவு
வாய்மை தவமன் பாமெண் குணங்களு
மாகிய புட்ப மந்தரி யாக
பூசையா கியவகப் பூசைக் குரியன. (737)

மகாஅ வைரவ ருக்கிர வைரவர்
சண்டாள வைரவர் குரோத வைரவ
ருன்மத்த வைரவர் காபால வைரவர்
பீடண வைரவர் சாகர வைரவ
ரிவர்களே யட்ட வைரவ ரென்ப
ரிவர்சிவ லோகத் தியல்சோதி மயமாங்
கோட்டையி லெட்டுக் குலவிய வாயிலிற்
காவல்செய் திருப்பவ ராகக் கழறுவர். (738)

தலைமோ வாய்செவி தாமிரண் டிருபுயங்
கைகளெட் டுறுப்புங் காணும் புவியிற்
றோயப் பணிதல் சொல்லுமட் டாங்க
நமக்கார மென்ன நவிலுவ ருணர்ந்தோர். (739)

சுக்குநல் லரத்தை சொல்லுஞ் செவ்வியஞ்
சித்திர மூலந் திகழ்சிறு தேக்கு
கோரைக் கிழங்கு குலவுநன் னாரிவேர்
காஞ்சொரி வேரெனக் கருதுறு மிவைக
ளட்ட மூல மாமென மொழிப. (740)

கொலைகுன் மங்கொடு வாத குன்மம்
பித்த குன்மம் பெருவலிக் குன்மஞ்
சந்நி குன்மஞ் சத்தி குன்மம்
வெய்ய குன்மம் மிகுமெரி குன்ம
மெனவிவை யெண்வகைக் குன்ம மென்ப. (741)

அடியா ரடிதொழ லவிர்சிவ பூசையின்
மகிழ்தல் சிவார்ச்சனை வணப்புற வியற்றல்
சிவபணி விடைக டிருந்தச் செய்தல்
சிவசரி தங்கேட் டானந் தக்கண்
ணீருறச் சொரிதல் புளக முறுத
லச்சரி தம்பல காற்சிந் தித்த
றிருப்பணிப் பொருளை யபகரி யாமை
யெனவிவை யெண்வகைப் பத்தியா மென்பர். (742)

புன்னைவெள் ளெருக்கம் பூச்சண் பகப்பூ
நந்தியா வர்த்த நறுமலர் பாதிரி
நீலோற் பலமலர் நிலவிய வலரி
மலர்செந் தாமரை மலரா மெண்மலர்
புறம்பே செய்யும் பூசைக் குரியன. (743)

தனலக் குமிமிகு தானிய லக்குமி
தைரிய லக்குமி சௌரிய லக்குமி
வித்தியா லக்குமி கீர்த்தி லக்குமி
விசய லக்குமி யிராச்சிய லக்குமி
யிவர்களே யட்ட லக்குமி யென்பர் (744)

குலமே ரூபம் யவ்வனம் வித்தை
தனம்பிர புத்துவம் சகாயஞ் சகச
மென்னு மிவற்றால் வருஞ்செருக் கினையே
யெண்வகை மதமா மென்ன வுலைப்பர். (745)

செறியா மாந்தந் தெறுபோர் மாந்த
மலட்டு மாந்தம் வளர்பெரு மாந்தம்
வாத மாந்தம் வருசுழி மாந்தம்

வலிமாந் தத்தொடு வன்கண மாந்த
மெனுமிவை யட்ட மாந்த மென்ப. (746)

சிவசம வாத மைக்கிய வாதஞ்
சங்கிராந்த வாதம் பிரவா கேசுர

வாதங் காபா லிகவா தத்தோ
டவிகார வாதம் பேதா பேத
வாத மநேகேச் சுரவா தம்மிவை
யெண்வகைச் சமய வாத மென்பர். (747)

காமக் குரோத லோப மோக
மதமாற் சரியம் வளரு மசூயை
யகங்கா ரம்மிவை யட்ட விகாரம். (748)

அனந்தர் சூக்கும ரரிய சிவோத்தம
ரேக நேத்திர ரேக ருத்திரர்
திரிமூர்த்தி யோடு சீகண்டர் சிகண்டி
யென்பவ ரட்ட வித்தியே சுரரே. (749)

பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்த றைவரல்
கண்ணிய செலவு விளையாட்டு கையூழ்
குறும்போக் கிசையெழு வுந்தொழி லெட்டே. (750)

வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்
சீருட னுருட்ட றெருட்ட லள்ள
லேருடைப் பட்டடை யென்னு மிவைக
ளெட்டு வகையி னிசைக்கரண மென்ப. (751)

வீர மச்ச மிழிப்பொடு வியப்பே
காம மவல முருத்திர நகையிவை
யெண்வகை மெய்ப்பாட் டியல்வன சுவையே. (752)

வாத முடனே வலியகல் லடைப்புக்
குட்ட மேக மகோதரம் பகந்தர
மூல ரோகங் கிராணி ரோக
மெனுமிவை யட்ட மகாரோ கங்கள். (753)

சந்தன மகரு தருகத் தூரி
கருப்பூ ரம்பச் சிலேகுங் குமத்துட
னிலாமிச்சை கோட்ட மிவையட்ட கந்தம். (754)

ஓணன் றவளை யடவீ மணைப்பலி
காட்டு மசகந் தேனீ மலேயெறும்
பூறு சிலந்தியென் றோதிய விவைக
ளெண்வகைக் கீட மென்ன வியம்புவர். (755)

எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுழுந் தவரை
கடலே துவரை மொச்சை யென்றுங்
குடனிவை முதிரைக் கூல மென்ப. (756)

நெல்லுப் புல்லு வாகு சாமை
தினையுட னிறுங்கு தோரை யிராகி
யெண்வகைத் தானியக் கூல மென்ப. (757)

நெஞ்சு மிடறு நாக்கு மூக்கு
மண்ணுக்கு முதடும் பல்லுந் தலேயு
மிசைப்பெருந் தான மெட்டெனச் சொல்லுவர். (758)

எடுத்தல் படுத்த னலிதல் கம்பிதங்
குடில மொலியுருட்டு தாக்கெனக் கிரியை
யெட்டாகு மென்றே வியம்பப் படுமே. (759)

இன்பந் தெளிவே நிறையோ டொளியே
வன்சொ லிறுதி மந்தமுச் சமென
வந்த வெட்டும் பாடலின் பயனே. (760)

அம்மை யழகு தொன்மை தோல்விருந்
தியைபு புலனிழை யெனவனப் பெட்டே. (761)

யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்
டாப்பிசை யளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே. (762)

(ஒன்பது பொருள்.)

தமனிய மிரும்பு தாமிர மீய
மிரசித மதுகம் பித்தளை நாகம்

கஞ்ச மென்னக் கருதுறு மிவைக
ணவலோக மென்ன நாட்டப் படுமே. (763)

நவதா னியமென நவிலும் பொருள்க
ளுழுந்து கடலை யெள்ளுக் கொள்ளு
கோதுமை யவரைநெற் றுவரை பயறே
யவரையென் பதுகரு மொச்சை யாமே
பயறென் பதுபா சிப்பய றென்ப. (764)

அட்ட நாகமு மாதி சேடனு
நவநாக மென்ன நவிலுவர் புலவர். (765)

சங்கம் பதுமந் தருமகா பதும
மகரங் கச்சப முகுந்தங் குந்த
நீலம் வரமென நிகழ்த்துவர் நவநிதி. (766)

இரத மொன்பதா மவைசிங் காரம்
வீரியம் பெருநகை கருணை யிரௌத்திரங்
குற்சிதஞ் சாந்த மற்புதம் பயமே. (767)

கண்ட மொன்பதா மவைகீழ் விதேக
மேல்வி தேகம் வடவி தேகந்
தென்வி தேகம் வடவி ரேபதம்
தென்னி ரேபதம் வடப ரதந்தென்
பரத மத்திம கண்ட மென்ப. (768)

கிரக மொன்பதா மவையா தித்தன்
சோமனங் காரகன் புதன்வி யாழன்
சுக்கிரன் சனியுட னிராகு கேதுவே. (769)

சித்தரொன் பதின்மர் சாத்திய நாதர்
சதோக நாத ராதி நாத
ரநாதி நாதர் வகுளி நாதர்
மதங்க நாதர் மச்சேந்திர நாதர்
கடேந்திர நாதர் கோரக்க நாதரே. (770)

தாரணை யொன்பதா மவைநாம தாரணை
வச்சிர தாரணை மாயா தாரணை
சித்திர தாரணை செய்யுட் டாரணை
நிறைவு குறைவாகிய வெண்பொருட் டாரணை
சத்த தாரணை வத்து தாரணை
சதுரங்க தாரணை சாற்றுவ ரருகர். (771)

தாள மொன்பதா மவையரி யருமம
சமசய சித்திர துருவ நிவிர்த்த
படிம விடம தாளங்க ளாமிவை
நவசந்தி தாள மென்ன நவிலுப. (772)

சிந்து திரிபதை சவலை சமபாத
விருத்தஞ் செந்துறை மிக்க வெண்டுறை
பெருந்தேவ பாணி சிறுதேவ பாணி
வண்ண மிசைப்பா வொன்பது வகையே. (773)

வாமை சேட்டை ரௌத்திரி காளி
கலவி கரணி பெல விகரணி
பெலப் பிரமதனி சர்வ பூத
தமனி மனோன்மணி யொன்பது சத்திகள். (774)

அயனரி யரன்மகே சன்சதா சிவனே
சிவஞ்சத்தி நாதந் திகழும் விந்து
நவந்தரு பேத வுருவென நவிலுவர்
முன்னான் குருவம் பின்னான் கருவ
மிடையொன் றருபா ரூப மென்ப. (775)

கங்கை யமுனை வாணி நருமதை
சிந்து காவிரி கோதா வரியுடன்
சோண மாநதி துங்க பத்திரை
யிவைநவ நதியென வியம்புவர் சைவ
சமய நெறியிற் றுணறிந் திடுகவே. (776)

தாளப் பிரமா ணம்பத் தாமவை
கால மார்க்கங் கிரியை யங்கம்

கிரகஞ் சாதி களையி லயைசதி
பிரத்தார மிவையே யாமெனப் பேசுப. (777)

தாளத் தின்கா லப்பிர மாணம்
பத்தவை கணம்லவங் காட்டை நிமிடந்
துடிதுரித மிலகு குருபுளுதங் காக
பதமெனக் கீத வல்லோர் பகருவர். (778)

கணகால மாவது தாமரை யிதழை
நூறடுக் கியதிலோ ரிதழி லூசி
செலுத்துங் கால மென்னச் செப்புப. (779)

இலவகா லங்கண மெட்டுக் கொண்டதே. (780)

காட்டை கால மிலவமெட் டென்ப. (781)

நிமிட காலங் காட்டை யெட்டென்ப. (782)

துடிகால நிமிட மெட்டெனச் சொல்லுப. (783)

துரித காலந் துடியிரண் டாமே. (784)

இலகு காலந் துரித மிரண்டே. (785)

குருகால மிலகி ரண்டெனக் கூறுப. (786)

புளுத கால மிலகுமூன் றென்ப. (787)

காகபத காலங் குருவிரண் டாமே. (788)

தாள மார்க்க மாறவை தக்கணம்
வார்த்திகஞ் சித்திரஞ் சித்திர தரமே
யர்த்த சித்திர மதிசித் திரமே. (789)

தக்கண மாவது மாத்திரை யெட்டோர்
களையா கக்கொண் டதென்னக் கழறுப. (790)

வார்த்திக மாவது நான்கோர் களையே. (791)

சித்திர மாத்திரை யிரண்டோர் களையே. (792)

சித்திர தரமாத் திரையொன் றோர்களை. (793)

அர்த்த சித்திர மாத்திரை யரையே. (794)

அதிசித் திரமாத் திரைகா லோர்களே
மாத்திரை யாவது கைந்நொடி யளவே. (795)

தாளக் கிரியை யிரண்டவை மார்க்கந்
தேசிக மென்னச் செப்புவ ரிசையோர். (796)

மார்க்க மெட்டவை நிசத்த நான்கு
சசத்த நான்கெனச் சாற்றுவ ரிசையோர். (797)

நிசத்த நான்கா மவையா வாப
நிட்கிரா மம்விட் சேபம்பிர வேசமே. (798)

சசத்த நான்கவை துருவஞ் சம்மியந்
தாளஞ் சன்னி பாத மென்ப. (799)

தேசிக மெட்டா மவையே துருவஞ்
சர்ப்பிணி கிருட்டியை பதுமினி விசர்ச்சிதை
விட்சிதம் பதாகை பதித மென்ப
விவற்றிலக் கியங்களை யிசைநூலி லறிகவே. (800)

தாளத்தி னங்க மாறவை பிறைமதி
கணைவில் பாம்பு புள்ளடி யிவற்றை
யநுதுரிதந் துரிதமி லகுகுரு புளுதங்
காக பதமெனக் கழறுவர் முறையே
யிவற்றினுற் பத்தியும் பரியாய நாமமும்
வண்ணமு மதிதே வதையு மாத்திரையு
மர்த்தாங் குலப்பிர மாணமுங் காதைப்
பிரமா ணமுமிசை நூல்பெரி துரைக்குமே. (801)

தாளத்தின் கிரக நான்கவை யதீத
மநாக தஞ்சமம் விடம மென்ப. (802)

அதீதமா வது குரன்முன் னுந் தாளம்
பின்னும் வருவ தென்னப் பேசுப. (803)

அநாகத மாவது தாள முன்னுங்
குரல்பின் னும்வர லென்னக் கூறுப. (804)

சமமா வதுகுர ருள மிரண்டு
மொத்து வருவ தென்ன வுரைப்ப. (805)

விடம மாவது குரு லுந் தாளமு
முன்னும் பின்னுங் கலந்து வருவதே. (806)

தாளச் சாதி யைந்து சதுரசிரந்
திரிசிர மிசிரங் கண்டஞ் சங்கீரண
மாமிவை முறையே பிரம வரச
வைசிய சூத்திர சங்கிரம சாதியே
யிவற்றைமுற் கூறிய விலகு வக்கர
காலங் களினு லறிக வென்ப. (807)

தாளத் தின்கலை மூன்றவை யேக
கலைது விகலை சதுர்க்கலை யென்ப. (808)

ஏக கலையக் கரகால மாயுங்
கிரியை யோடும் வரலெனக் கிளக்குப. (809)

இதையிரட் டித்துக் கிரியையொடு வருவது
துவி கலை யென்னச் சொல்லுவர் புலவர். (810)

சதுர்க்கலை யதையிரட் டித்துக் கிரியை
யோடு வருவ தென்ன வுரைப்ப. (811)

தாளத் திலயை மூன்றவை விளம்ப
மத்திமந் துரித மென்ன வழங்குப
விவைவரு வதுகலை யின்னெப் பாமே. (812)

தாளத் தின்சதி யாறு மவைசமம்
விடம மிருதங்கம் வேத மத்தியங்
கோபுச் சஞ்சு ரோதோ வகமே. (813)

சமசதி நெட்டங்க மாயினுங் குற்றங்க
மாயினு மொரேவித மாய்வர லென்ப. (814)

விடம சதியெலா வங்கமுங் கிரம
மின்றிக் கலந்து வரலென் றியம்புப. (815)

மிருதங் கசதி முதலினுங் கடையினுங்
குற்றங் கமுமிடை யின்னெட் டங்கமும்
வருவ தென்ன வழங்குவ ரிசையோர். (816)

வேத மத்தியஞ் சதிமுதல் கடையி
னெட்டங் கழுமிடை யிற்குற் றங்கழும்
வருவ தாகு மென்ன வகுப்பர். (817)

கோபுச் சசதி முதலினெட் டங்கழு
மீற்றிற் குற்றங் கழுமாய் வரலே. (818)

சுரோதோ வகசதி முதலிற்குற் றங்கழு
மீற்றினெட் டங்கழு மாய்வர லென்ப. (819)

தாளத் தின்பிரத் தார முதலிய
மற்றைய விவ்விலக் கணத்தா லுணர்கவே. (820)

புண்ணிய மொன்பதா மவையெதிர் கொள்ளல்
பணித லாதனத் திருத்தருள் கழுவ
லருச்சித்த லூபங் கொடுத்த தீபங்
காட்டல் புகழ்த லமுத மேந்த
லிவைதுறந் தோர்க்குச் செய்வன வென்ப. (821)

மணிக ளொன்பதா மவைகோ மேதக
நீலம் பவளம் புட்ப ராக
மரகத மாணிக்க முத்துவை டூரியம்
வைர மிவையென வகுப்ப ருணர்ந்தோர். (822)

வாயி லொன்பதா மவைகண் காது
மூக்கிவை யொடுவாய் குதங்குய் யம்மே. (823)

வானோர் கணமொன் பானக் கணத்தோர்
பத்திச் சுவாலகர் ஞானு திக்கர்
பத்தி ராசனர் நாத கிருத்தியர்
சத்துவகர் பலவத் தர்பிரா தமிக
ரதிதூதர் தூத ராவ ரிவரே
நவவிலா சசபை யாரென நவிலுப. (824)

பத்திச் சுவாலகர் கடவுளைக் குறித்த
பத்தியி னாலே சுவாலிக் கிறவரே. (825)

ஞானு திக்கர் கடவுளைக் குறித்த
ஞானத்தி னாலதிக் கம்பெற் றவரே. (826)

பத்திரா சனர்கட வுள்ளெழுந் தருளி
யிருக்குந் தேவ சிங்கா தனத்தைப்
புகழ்ந்திருப் பவர்க ளென்மனூர் புலவர். (827)

இம்மூ வருமுத லாகு மர்ச்சியப்
பிரபுத் துவமுடை யோரெனப் பேசுப. (828)

நாத கிருத்தியர் நாதன் கிரியையை
யவனரு ளாற்புரி பவரா மென்ப. (829)

சத்து வகர்கட வுளினரு ளாலே
பற்பலற் புதஞ்செய் சத்துவ முளரே. (830)

பலவத்தர் கடவு டிருவுளப் படியே
யெய்துங் கருமங் கட்கு வருமிடை
யூற்றை யவனரு ளாலே தடுக்கும்
பலாஅத் காரம் பெற்றவ ரென்ப. (831)

இம்மூ வரிரண் டாகு மர்ச்சியப்
பிரபுத் துவமுடை யோரெனப் பேசுப. (832)

பிராதமிகர் கடவுளின் றிருவுளப் படியே
யிராச்சிய சம்பந்த மான சாதாரண
நன்மை நடத்துந் தலைமை பெற்றவரே. (833)

அதிதூத ரதிகப் பிரதான விசேட
முலகத்தி லறிவிக்கத் தானுதி பதியாய்
வருபவ ரென்ன வழங்குவர் புலவர். (834)

தூத ரானவர் மனிதர் பிறந்த
கணமுத லாகத் தனித்தனி யேயவ
ரவரைப் பாது காத்துநன் னெறியி
னடத்திமற் றும்பிர தானவி சேடங்
களுக்க னுப்பப் படுபவ ரென்ப. (835)

இம்மூவர் மூன்று மர்ச்சியப் பிரபுத்
துவமுடை யோரா மென்னச் சொல்லுப. (836)

அர்ச்சியப் பிரபுத் துவமே யதீச்சுர
பதவி யென்னப் பகர்நரு முளரே. (837)

குரங்கு வேங்கை தோல் குக்கலாடு
பஞ்சா னனநரி சரபம் பாய்முய
லெனுநவ கதியு மியம்புவர் பரிக்கே. (838)

(பத்துப் பொருள்.)

வெள்ளிபொன் வத்திரம் வெல்லம் பூமி
நெய்பால் பசுவெள் ளுப்புப் பத்துந்
தசதா னப்பொரு ளாகச் சாற்றுவர். (839)

சிவனடி யார்கள் செய்கைபத் தாமவை
தத்துவ ரூபந் தத்துவ தெரிசனந்
தத்துவ சுத்தி யான்ம ரூப
மான்ம தெரிசன மான்ம சுத்தி
சிவரூ பஞ்சிவ தெரிசனம் பின்னர்ச்
சிவயோ கஞ்சிவ போக மாமே. (840)

அங்கம் பத்தவை மலையாறு நாடூர்
மாலை பரிகரி முரசுகொடி செங்கோ
லிவையே யாசர்க் குரிய தசாங்கமே
கோல்விடுத் தாணையுந் தானையுங் கூறுவர். (841)

சிற்பத் தொழிற்குறுப் புப்பத் தாமவை
கல்லுலோ கஞ்செங் கன்மா மண்சுதை
தந்தம் வண்ணங் கண்ட சருக்கரை
மெழுகிவை யென்ன விளம்பப் படுமே. (842)

சேனைத் தொகைபத் தாமவை பதாதி
சேனாமுகங் குமுதங் கணகம் வாகினி
பிரளயஞ் சமுத்திரஞ் சங்க மநீக
மக்குரோணி யென்ன வறையப் படுமே. (843)

பதாதி யாவது யானை யொன்று
தேரொன் றுபரி மூன்றா ளைந்து
கூடிய தென்னக் கூறப் படுமே. (844)

பதாதி முதல மேன்மேன் மும்மடி
கொண்டதாஞ் சேனா முகமா தியவே. (845)

திக்குப் பத்தா மவைகிழக் காதி
யெட்டொடு கீழ்மே லென்ன வழங்குப. (846)

திருமா லவதா ரம்பத் தாமவை
மச்சங் கூர்மம் வராக நரசிங்கம்
வாமனம் பரசு ராம னிராமன்
பலபத் திரன்கணன் கற்கி யென்ப. (847)

தீக்குணம் பத்தா மவைவாக் கினது
நான்கு மெய்யினது மூன்று மனத்தது
மூன்றென மூவகை யாமென மொழிப. (848)

வாக்கின் றீக்குண நான்கா மவைகள்
பொய்சொலல் கோட்சொலல் கோபித் துச்சொலல்
பயனில சொல்லெனப் பகரப் படுமே. (849)

மெய்யின் றீக்குண மூன்று மவைகள்
களவு செய்தல் வறிதே தொழில்செயல்
கொலைசெய லென்னக் கூறப் படுமே. (850)

மனத்தின் றீக்குண மூன்று மவைகள்
கொலைநினைக் கைகா மப்பற் றுசையே. (851)

துவர்பத் தாமவை நாவல் கடுக்காய்
நெல்லி தான்றி யாலர சத்தி
யித்தி முத்தக் காசுமாந் தளிரே
மாந்தளிர் முத்தக் காசினை வரைந்து
பூவந்தி கருங் காலியைச் சேர்ந்துப்
பத்துத் துவரெனப்ப கருவர் சிலப்பதி
கார வுரையிற் கண்டு கொள்கவே. (852)

நற்குணம் பத்தா மவைவாக் கினது
நான்கு காயத் தினது மூன்று
மனத்தி னதுமூன் றெனவச னிப்பர். (853)

வாக்கி னற்குணம் நான்கவை மெய்யுரை
நல்வார்த்தை யின்னுரை பயன்படு சொல்லே. (854)

காயத்தி னற்குண மூன்றவை கோயில்
சூழ்த றவஞ்செய றானஞ் செய்தலே. (855)

மனத்தி னற்குண மூன்றவை யருணிலை
வாசை யறுத்த றவப்பற் றுமே. (856)

நாடி பத்தா மவைசுழி முனையிடை
பிங்கலை காந்தாரி யத்தி சிகுவை
யலம்புடை புருடன் குகுசங் கினியே. (857)

சுழுமுனை நாடி யாவதா தார
மாறினு மூடு ருவிநிற் பதுவே. (858)

இடைபிங் கலைகளி ரண்டுகத் தரிகைக்
கால்போற் பின்னிநிற் பதெனக் கழறுப. (859)

காந்தாரி நாடி நாபியிற் றோன்றிச்
சுரமே மூக்கு மெழுநா டியாக்
கண்டத் துறுவ தாமெனக் கழறுப. (860)

அத்தி சிகுவை யிரண்டும் பத்து
நாடி யுற்று நயனத்தில் நிற்பவே. (861)

அலம்புடை புருட னிரண்டுஞ் செவியினுற்
திருபது நரம்புற் றிருப்பன வெண்ப. (862)

குகுநாடி நாபி யுறைந்து குய்யம்
பற்றி நிற்ப தென்னப் பகருப. (863)

சங்கினி நாடி யுபத்தம் பற்றியதே. (864)

மகளிரான் மலரு மரம்பத் தவைமகி
ழெழி லம்பாலை பாதிரி முல்லை
புன்னை குராவ சோகு குருக்கத்தி
மராசண் பகமிவை முறையே சுவைக்க
நட்புற நிந்திக்க நகைக்க வாட
வணைக்க வுதைக்கப் பாடப் பார்க்க
நிழல்படத் தளிர்த்துப் பூத்து நிலவுமே. (865)

மூலம் பத்தவை சிறுபஞ்ச மூலம்
பெரும்பஞ்ச மூல மென்னப் பேசுப. (866)

சிறுபஞ்ச மூலங் கண்டங் கத்திரி
சிறுவழு துணைசிறு மல்லி பெருமல்லி
நெரிஞ்சி யிவற்றின் வேரா கும்மே. (867)

பெரும்பஞ்ச மூலம் வில்வம் பெருங்குமிழ்
தழுதாழை பாதிரி வாகையின் வேர்களே. (868)

வாயுபத் தாமவை பிராண னபானன்
சமான னுதானன் வியான னுகன்
கூர்மன் கிருகரன் தேவ தத்தன்
றனஞ்சய னிவைகள் சடத்தினிற் பனவே. (869)

பிராண வாயுவி தயத்தியங் குவதே. (870)

அபான வாயு குதங்குய் யத்தி
னிடைநிற்ப தென்ன வியம்பப் படுமே. (871)

சமான வாயு கந்தரக் குழியிற்
சந்திடை நிற்ப தென்னச் சாற்றுப. (872)

உதான வாயு நாபியி லுறுவதே. (873)

வியான வாயு வுடன்முழு துறுமே. (874)

நாக வாயு நீட்டன் முடக்கல்
கிளக்கல் செய்வ தென்னக் கிளக்குப. (875)

கூர்ம வாயு வுரோமம் புளகித்
திமைப்ப தென்ன வியம்பப் படுமே. (876)

கிருகர வாயு தும்மலுஞ் சினமும்
வெம்மையும் விளைப்ப தென்ன விளம்புப. (877)

தேவதத்த வாயு வோட்டமு
மிளைப்பும் வியர்வு மியற்றுவ தென்ப. (878)

தனஞ்சய வாயு பிராணன் போகினும்
போகா துடலினை வீக்கித் தலைகிழித்
தகலுவ தென்ன வறைகுவ ராய்ந்தோர். (879)

வேளாண் மாந்த ரியல்புத் தாமவை
யாணைவழி நிற்ற லழிந்தோரைநி றுத்தல்
கைக்கட னாற்றல் கரிலகத் தின்மை
யொக்கல் போற்ற லோவா முயற்சி
மன்னிறை தருத லொற்றுமை கோடல்
விருந்து புறந்தருத றிருந்திய வொழுக்கமே. (880)

(பதினொரு பொருள்)

உருத்திரர் தாம்பதி னொருவ ராமவர்
மாதே வன்னர னுருத்திரன் சங்கரன்
நீலலோ கிதனீ சானன் விசயன்
வீம தேவன் பவோற்பவன் கபாலி
சௌமிய னென்னச் சாற்றப் படுமே. (881)

தேவர் முப்பான் முக்கோடி யர்க்கு
ளுருத்திரர் பன்னொரு கோடிய ருக்குத்
தலைவர் பதினொ ருருத்திர ராகக்
கந்த புராணத் துருத்திரர் கேள்விப்
படலந் தன்னிற் பகர்ந்தனர் காண்கவே. (882)

கரணம் பதினொன் றவைபவ பாலவ
கௌலவ தைதுலை கரசை வனசை
பத்திரவா சகுனி சதுர்ப்பாத நாகவா
கிமித்துக் கினமெனக் கிளக்குப கணிதர். (883)

நதிபதி னொன்று மவைகங்கை யாதி
யேழொடு சிந்து தாமிர பருணி
துங்க பத்திரி கிருட்டிணி யென்ப. (884)

கடைய மயிராணி கருதிய வாடன்
மரக்கால் விந்தை பரவை திருவாட
லல்லியங் கும்ப மல்லரி யாட
குடைதுடி யிரண்டுங் குமா னுடல்
கொட்டிபாண் டரங்க மரனுடை யாட
காம னுடல் பேடெனக் கரைவ
ரிவைகள் பதினோ ராட லென்மனர். (885)

(பன்னிரு பொருள்)

இராசி பன்னிரண் டாமவை மேட
மிடப மிதுனங் கடகஞ் சிங்கங்
கன்னி துலாம்விருச் சிகமொடு தனுசு
மகரங் கும்ப மீன மென்ப. (886)

இராசிகள் நாழிகை யறுப தாமவை
தனித்தனி மீன மேடநா லேகா
விடபங் கும்ப நான்கே முக்கான்
மிதுனஞ் சிங்கம் விருச்சிக மகர
மைந்தே கால்கள் கடகந் தனுசுக
ளைந்தரை கன்னி துலாமைந் தென்ப. (887)

உயிர்மெய் வேதனை பன்னிரண் டாமவை
யனல்சீத மசனி புனல்வாத மாயுதம்
விடமொடு மருந்து பசிதா கம்பிணி
முனிவ ருமை யென்ன மொழிகுப. (888)

சூரியர் பன்னிரு வோரவர் தாத்துரு
சக்கர னரியமன் மித்திரன் வருண
னஞ்சுமா னிரணியன் பகவான் றிவச்சுவான்
பூடன் சவித்திரு துவட்ட னிவர்களே
சித்திரை யாதி மாதமொவ் வொன்றிற்
குரிய துவாதசா தித்தரா முறையே. (889)

மாதம் பன்னிரண் டாமவை சித்திரை
வைகாசி யானி யாடி யாவணி
புரட்டாசி யைப்பசி கார்த்திகை மார்கழி
தைமாசி பங்குனி யென்னச் சாற்றுப. (890)

கொடுந்தமிழ் நாடு குலவுபன் னிரண்டாந்
தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற் காவேண்
பூழி பன்றி யருவா வருவா
வடதலை சீத மலாடு புனனாடே. (891)

(பதின்மூன்று பொருள்.)

தமிழ்நா டுகள்பதின் மூன்று மவைசெந்
தமிழ்நா டொன்று கொடுந்தமிழ் நாடு
பன்னிரண டெனவிரு பாற்படு மென்ப. (892)

(பதினான்கு பொருள்.)

பதினான்கு வித்தைகள் பகரில் வேதநான்
கங்க மாறுமீ மாஞ்சை தருக்கம்
புராண மிருதி யென்னப் புகலுவர். (893)

உலகம் பதினான் காமவை கீழுல
கேழு மேலுல கேழிரு வகையுமே. (894)

கீழுல கேழவை யதல விதல
சுதல தராதல ரசாதல மகாதல
பாதாள லோக மென்னப் பகருவர் (895)

மேலுல கேழவை பூபுவ சுவசன
தவமகா சத்திய லோக மென்ப. (896)

தயாவி ருத்தி பதினான் காமுயிர்க்
காமுப காரமேம் கல்வி பயிற்றுத
றுயரந் தீர்த்த றண்டத்தி னீக்க
லையந் தேற்றல் பிறர்குணத் தழுக்கா
றின்றிப் பொறுத்தல் பிறராற் செயப்படுந்
தீமையை மறந்து நன்றியை நினைத்தல்
பிறர்க்குவேண் டித்தெய் வம்வழி படலே. (897)

உடற்குப காரமே ழாவன வுணவு
பான முடையிட மடிமை காத்தல்
சிறைநோய் பயந்தீர்த் தல்பிணி மடக்கலே. (898)

முகம்பதி னான்கா மவையஞ் சிதமுக
மதோமுக மாகம் பிதம்பிர கம்பித
மாலோ விதமுலோ விதமுத்து வாகிதஞ்
சமஞ்சௌளந் தரந்துதம் விதுதம்ப ராவிருத்தம்
பரிவா கிதந்திரச் சின மென்ப. (899)

அஞ்சித முகமா வதுவருத் தத்தை
யாற்று திருதோண் மேற்றலைச் சாய்த்தலே (900)

அதோமுகந் தலையைக் குனிந்து பார்த்தலே (901)

சைவ மகாசைவம் பேத சைவ
மபேத சைவ மந்தர சைவங்
குணசைவ நிர்க்குண சைவ மத்துவா
சைவம் யோக சைவ ஞான
சைவ மணுச்சை வங்கிரியா சைவ
நால்வகைச் சத்திநி பாதச் சைவஞ்
சுத்தசை வமெனச் சொல்லுவ ரறிஞர். (919)

பேறு பதினா றவைபுகழ் கல்வி
வலிவெற்றி நன்மக்கள் பொன்னென் னல்லூழ்
நுகர்ச்சி யறிவழகு பெருமை யிளமை
துணிவு நோயின்மை வாழ்நா ளென்ப. (920)

சத்திகள் பதினா றுமவை சயையொடு
விசயை யசிதை பராசிதை மேலா
நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தியை சாந்தி
யிந்திகை தீபிகை ரேசிகை மோசிகை
வியோம ரூபை யனந்தை யநாதை
யநாசிரு தையென வறைகுவ ருணர்ந்தோர் (921)

(பதினெண் பொருள்.)

கணம்பதி னெட்டவை யமரர் சித்த
தாரகை தைத்தியர் கருடர் கின்னரர்
நிருதர் கிம்புருடர் கந்தருவ ரியக்கர்
விஞ்சையர் பூதர் பைசாசர் சாரணர்
முனிவ ருரக ராகாய வாசிகள்
போக பூமிய ரென்னப் புகலுப. (922)

தருமநூல் பதினெட் டாமவை தாமநு
பிரகற் பதியமந் தக்கங் கௌதம
மங்கிரம் யாஞ்ஞவல் லியம்பிர தேசஞ்
சாதா தபம்பரா சரஞ்சம் வர்த்த
முசனஞ் சங்கம் லிகித மத்திரி
விட்டுணு வாபத் தம்ப மாரித
மிவைவை திககரு மங்களை யியம்புஞ்
சங்கஞ் சங்க லிதமென வும்படும். (923)

மருவா மிருதி கிருத யுகக்கே. (924)

கௌதம மிருதி திரேதா யுகக்கே. (925)

சங்கலித மிருதி துவாபர யுகக்கே. (926)

பராசர மிருதி கலியுகத் திற்கே. (927)

புராணம் பதினெட் டவைசிவ புராணம்
பத்து விட்டுணு புராணம் நான்கு
பிரம புராண மிரண்டு சூரிய
னக்கினி புராண மொவ்வொன் றாமே. (928)

சிவபு ராணம்பத் தாமவை யெவையெனிற்
சைவங் காந்த மிலிங்கங் கூர்மம்
வாமனம் வராகம் பௌடிக மச்ச
மார்க்கண் டேயம் பிரமாண்ட மென்ப. (929)

விட்டுணு புராண நான்கா மவைக
ணாரதீ யம்பா கவதங் காருடம்
வைணவ மென்ன வழங்கு மென்ப. (930)

பிரம புராண மிரண்டா மவைகள்
பிரமம் பதும மென்னப் பேசுப. (931)

சூரிய புராணம் பிரமகை வர்த்தமே. (932)

அக்கினி புராண மாக்கி நேயமே. (933)

காமப் பகுதியிற் கற்பிய லீரொன்
பான்வகை யாமவை பிரிவாற் றாமை
படர்மெலிந் திரங்கல் கண்விதுப் பழிதல்
பசப்புறு பருவா றனிப்படர் மிகுதி
நினைந்தவர் புலம்பல் கனுநிலை யுரைத்தல்
பொழுதுகண் டிரங்க லுறுப்புநல னழித
னெஞ்சொடு கிளத்த னிகழ்நிறை யழித
லவர்வயின் விதும்பல் குறிப்பறி வுறுத்தல்
புணர்ச்சி விதும்ப னெஞ்சொடு புலத்தல்
புலவிபுலவி நு ணுக்கமூட
லுவகையென்ன வோதுவர்புலவர். (934)

யாக்கைக் குறுகுற் றம்பதி னெட்டவை
பசிநீர் வேட்டல் பயஞ்சின மூவகை
வேண்டல் நினைப்பு நரைநோ யுறக்க
மரணம் பிறப்பு மதமின்ப மதிசயம்
வியர்த்தல் கேதங் கையற வென்ப
ரிவற்றுட் சிற்சில பேதமா வியம்புவர். (935)

நார சிங்க முதலுப புராணம்
பதினெட் டாகப் பகருவர் புலவர்
பிங்கல நிகண்டிற் பேசினர் காண்கவே. (936)

சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந்
துளுவங் குடகங் கொங்கணங் கன்னடங்
கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங்
கங்க மகதங் கடாரங் கௌடங்
குசலந் திராவிடம் பதினெண் பாடையே. (937)

சோதிட் டோம மக்கினிட் டோம
முத்தியஞ் சோடசீ வாசபேய
மதிராத் திரமிகு சோம யாகஞ்
சாதுர் மாசியம் பௌத்திர மேதஞ்
சௌத்தி ராமணி புண்ட ரீக
மங்கி சயனுய ரிராச சூய
மசுவ மேதம் விச்சுவ தித்து
பிரம மேதம் பிரணவ மேதம்
பசுபந் தம்மெனப் பதினெட் டியாகமே. (938)

ஓடாவி கன்னார் குயவர் கொல்லர்
கோவியர் சிவியார் தச்சர் தட்டார்
நாவிதர் மாலைக் காரர் பாணர்
பள்ளர்மூ வாணிபர் வண்ணார் வலையர்
வெட்டியான் பதினெண் குடிக ளாமே. (939)

அகத்தியர் போகர் கைலாச நாதர்
சட்ட முனிகோ ரக்கர்திரு மூலர்
நந்தி கூன்கணர் கொங்கணர் மச்ச

முனிவா சமுனி கூர்ம முனியுடன்
கமல முனியிடைக் காடர் புண்ணாக்
கீசர் சுந்தரா னந்த ருரோமச
முனிபிர மமுனி பதினெண் சித்தரே. (940)

பதினான்கு வித்தை யுடன்மீ மாஞ்சை
நியாய மிருதி நிகழும் புராண
மிவையட் டாதச வித்தை யென்ப. (941)

எருக்கு கண்டங் கத்திரி கரந்தை
சறிமுள் ளிகுமிழ் கடுங்கொடி வேலி
சங்கங் குப்பி தகுசிற் றாமலி
தழுதாழை தூதுளை சாற்றுநன் னாரி
பாதிரி நொச்சி பசியமா விலிங்கை
முருங்கை பேரா மல்லி வில்வம்
வேர்க்கொம் பென்ன விளம்பிய விவைகள்
பதினெண் மூலமாப் பகருவர் மருத்துவர். (942)

கடன்கோ டல்லுடன் கருதிய வுபநிதி
கூடி மேம்படல் குறித்துநல் கியதை
நல்காமை யொப்பிப் பணிசெய் யாமை
கூலி கொடாமை குலவிய வுடையா
னல்லாது விற்றல் விற்றுக் கொடாமை
கொண்டுள மொப்பா மையுடன் கட்டுப்
பாடு கடத்தல் பகர்நில வழக்கு
மாத ராடவர் தருமம் வகுக்குந்
தாய பாகந் தருவன் செய்கை
சொற்கொடு மையுடன் றேன்று தண்டக்
கொடுமை சூது கூறு தொழிந்தன
வட்டா தசவிவ கார பதங்களே. (943)

(இருபது பொருள்.)

முத்துச் சனிக்கு மிடமிரு பானவை
மதிபுயல் சங்கு சிப்பிமீ னந்து
முதலை யுடும்பு தாமரை வாழை

கமுகு கரும்பு செந்நெல் மூங்கில்
யானைக் கொம்பு பன்றிக் கொம்பு
பசுப்பன் ஞகங் கொக்கு மாதரின்
கழுத்திவை யென்னக் கழறுவர் புலவர். (944)

(இருபத்தோரு பொருள்.)

அரச சின்ன மிருபத் தொன்றவை
முடிகுடை கவரி தோட்டி முரசு
சக்கரம் யானை கொடிமதில் தோரண
நீர்க்குட மாலை சங்குகடன் மகர
மிணைக்கய லாமை சிங்கந் தீப
மிடப மாசன மென்மனர் புலவர். (945)

வள்ள லிருபத் தொருவ ராமவர்
முதலிடை கடையென மூவகைப் படுவரே. (946)

முதல்வள லெழுவர் காரி சகரன்
விராடன் செம்பியன் றுந்து மாரி
நளனி ருதியென நவிலுவர் புலவர். (947)

இடைவள லெழுவ ரக்குர னசந்திமா
னந்திமான் கன்னன் சாந்தன் சிசுபா
லன்வக் கிரனென வறைகுவர் புலவர். (948)

கடைவள லெழுவ ரெழினி யோரி
யாயொடு நள்ளி பாரி பேகன்
மலைய னென்ன வழங்குவர் புலவர். (949)

(இருபத்திரண்டு பொருள்.)

மங்கலச் சொல்விரு பத்திரண் டாமவை
திருயானை தேர்பரி கடன்மலை மணிபூ
புகழ்சீர் மதிநீ ரெழுத்து பொன்னாஞ்
சொல்புய லுலகங் கங்கை யமுதம்
பரிதி நிலமிவற் றின்பரி யாய
நாமமு மாமென நவிலுவர் புலவர்; (950)

(இருபத்தினன்கு பொருள்.)

வெருண்டோ ணைய முற்றோன் சோம்பினோன்
களித்தோ னுவந்தோ னழுக்கா றுடையோ
னின்ப முற்றோன் றெய்வ முற்றோ
னஞ்ஞை யுற்றோ னவிலுடம் பட்டோ
னுறங்கினோன் றுயிலை யுணர்ந்தோன் செத்தோன்
மழைபெயப் பட்டோன் பனித்தலைப் பட்டோன்
வெயிற்றலைப் பட்டோ னூண முற்றோன்
வருத்த முற்றோன் கண்ணோ வுற்றோன்
றலைநோ வுற்றோ னழற்றிறம் பட்டோன்
சீத முற்றோன் வெப்ப முற்றோ
னஞ்சுண் டோனவி நயமிரு பானுன்
கவிநய மென்பது பாவக மாமே. (951)

(இருபத்தேழு பொருள்.)

நட்சத் திரமிரு பத்தே ழாமவை
அசுபதி பரணி கார்த்திகை ரோகணி
மிருகசீ ரிடந்திரு வாதிரை புனர்பூசம்
பூசமா யிலிய மகம்பூ ரமுத்திர
மத்தஞ் சித்திரை சோதி விசாகம்
மனுடங் கேட்டைமூ லம்பூ ராட
முத்திரா டந்திரு வோண மவிட்டஞ்
சதயம் பூரட் டாதி யுத்திரட்
டாதிரே வதியென வறைகுவர் கணிதரே. (952)

யோக மிருபத் தேழா மவைகள்
விட்கம் பந்திகழ் பிரீதி யாயுண்மான்
சௌபாக் கியஞ்சோ பனமதி கண்டஞ்
சுகர்மந் திருதி சூலங் கண்டம்
விருத்தி துருவம் வியாகத மரிடணம்
வச்சிரஞ் சித்தி விதிபாதம் வரியான்
பரிகஞ் சிவஞ்சித் தஞ்சாத் தியஞ்சுபஞ்
சுப்பிரம் பிரமமைந் திரமவை திருதியே. (953)

(இருபத்தெண்பொருள்).

சிவாகம மிருபத் தெட்டா மவைகள்
காமிகம் யோகசஞ் சிந்தியங் காரண
மசிதந் தீப்தஞ் சூக்குமஞ் சகச்சிர
மஞ்சுமான் சுப்பிர பேதம் விசய
நிசுவா சஞ்சுவா யம்புவ மனலம்
வீர மிரௌரவம் மகுடம் விமலஞ்
சந்திர ஞான முகவிம் பம்புரோற்
கீதம் லளிதஞ் சித்தஞ் சந்தான
சருவோத் தம்பா ரமேச்சுரங் கிரணத்
துடன்வா துளமென வோதுவ ருணர்ந்தோர். (954)

இருபத் தெட்டுப் பேத நரகம்
பாவப் பயனனு பவிக்கும் போகமாந்
தமமே யந்த தமமோ டிரௌரவ
மகாஅ ரௌரவங் கும்பி பாகங்
கால சூத்திர மசிபத் திரவனங்
கிருமி பட்சண மந்த கூபஞ்
சந்தங் கிசஞ்சன் மலியே சூர்மி
வைதர ணிகொடும் பிராண ரோதம்
வைசசம் லாலா பட்சணம் வீசி
சார பட்சணம் வச்சிர கண்டம்
காரம் பிரசித பட்சணங் கடிய
சூலப் பிராந்தந் தொக்க விதோகந்
தந்த சூகம் பாரியா வருத்தந்
திரோத னஞ்சூ சிமுகம் பீடண
மென்பன வாமிவற் றுட்சில பெயரை
வேறு கூறலு முண்டென விளம்புப. (955)

(முப்பது பொருள்.)

தோற்கருவி முப்பது சொல்லுங் காலை
பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை
சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை

திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை
தமருகந் தண்ணுமை தாவி றடாரி
யந்தரி முழவொடு சந்திர வளைய
மொந்தை முரசே கண்விடு தூம்பு
நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க
மாசிற குணிச்சம் விரலேறு பாகந்
தொக்க வுபாங்கந் துடிபெரும் பறையென
மிக்க நூலோர் விரித்துரைத் தனரே
சிலப்பதி கார வுரையிற் றெரிகவே. (956)

(முப்பத்தோரு பொருள்.)

முனிவர் முப்பத் தொருவ ரகத்திய
னத்திரியாங் கிரச னிரணிய மாமுனி
யுரோம னேரண்டன் கலைக்கோட்டன் காசிபன்
கௌதமன் சத்தகூன் சச்சி தாநந்தன்
சமதக்கினி சனகன் சனற்கு மாரன்
சுகன்ற தீசி துருவாச ரூரதன்
பதஞ்சலி பரத்து வாசன் பராசரன்
பற்பன் பிருகு பிருகி புலத்தியன்
மார்க்கண்டன் வசிட்டன் வான்மீகன் விசுவா
மித்திரன் வியாக்கிர பாதன் வியாசனே. (957)

(முப்பத்திரண்டு பொருள்.)

அறமுப் பத்தி ரண்டா மவைக
ளாதுலர் சாலை யோதுவார்க் குண்டி
யறுசம யத்தார்க் குணவு பசுவூண்
சிறைச்சோ றையந்தின் பண்ட நல்க
லறவைச் சோறு மகப்பெறு வித்தன்
மகவு வளர்த்தல் மகப்பால் வார்த்த
லறவைப் பிணஞ்சுட லறவைத் தூரியஞ்
சுண்ணநோய் மருந்து வண்ணார் நாவிதர்
கண்ணாடி காதோலை கண்மருந் துதலைக்
கெண்ணெய்பெண் போகம் பிறர்துயர் காத்த

றண்ணீர்ப் பந்தன் மடந்தடஞ் சோலை
யாவுரிஞ் சுதறி விலங்கிற் குணவு
விலைகொடுத் துயிரைக் காத்த லேறு
விடுத்தல் கன்னிகா தான மென்னப்
பிங்கல நிகண்டிற் பிறங்கச் சொற்றனர்
காஞ்சிப் புராணங் கழுவாய்ப் படலந்
தனிற்சில வேறு சாற்றினர் காண்கவே. (958)

இராக முப்பத் திரண்டா மவைகள்
பைரவி தேவக் கிரியை மேக
ரஞ்சி குறிஞ்சிபூ பாளம்வே ளாவளி
மலகரி பௌளிசீ ராகமிந் தோளம்
பல்லதி சாவேரி படமஞ் சரிதேசி
யில்லிதை தோடி வசந்த மிராமக்
கிரியை வராளி கைசிக மாளவி
நாரா யணிகுண் டக்கிரியை கூர்ச்சரி
பங்காளந் தன்னியாசி காம்போதி கௌளி
நாட்டைதே சாட்சரி காந்தாரி சார்ங்கமே. (959)

புருட ராக மெட்டவை பைரவி
பூபாளஞ் சீபட மஞ்சரி வசந்தம்
மாளவி பங்காள நாட்டை யென்ப. (960)

இராகத் தின்சாதி நான்கிப் பைரவி
யாதி யிவ்விரண் டாகு முறையே. (961)

இராகத்தின் தேவதை யெட்டா குமவை
யீசன் மால்சர சுபதி யிலக்குமி
சூரிய னாரதன் விநாயகன் றும்புரு
விவர்பை ரவிமுத லாணெட் டினுக்கே. (962)

பெண்ணிரா கங்க ளிருபத்து நான்கவை
பைரவி யாதிய புருடரா கங்க
ளொவ்வொன் றையடுத் தேவக் கிரியை
முதலிய நிரையே மும்மூன் றாமவை

யவற்றின் மனைவிக ளாமென மொழிப
இவையன் றிப்பல வகைப்பட வழங்கு
மிராகம் பலவுள வென்மனு ரிசையோர். (963)

உபநிட தம்முப் பத்திரண் டாமவை
சீருத் திரம்பி ரகதா ரண்ணியஞ்
சுவேதாசு வதரங் கைவல் லியமே
காலாக் கினிகடம் வல்லிகாத் தியாயனம்
பிரமநா ராயண மங்கிசம் பரமாங்
கிசம்பாற் கரம்பிரம பிந்தோ டாருணி
யமிர்த பிந்து பகுவ பஞ்சம்
பிரம சாபாலந் தேசோ பிந்து
வார்சியா யநீயம் போதாய நீய
மாசுவ லாயநீ யஞ்சாங் கியாயநீ
யம்வா சிநாயநீ யஞ்சௌன கீயஞ்
சிவசங் கற்பஞ் சிரவணம் பாரா
கங்கிம் புரோடிய மாண்டூக முண்டிர
மௌண்டிர மென்ன வழங்கப் படுமே. (964)

சிற்ப நூன்முப் பத்திரண் டாமவை
விச்சுவ தருமம் விச்சு வேசம்
விச்சுவ சாரம் விருத்தந் தாவட்ட
நளமய மனுமான் பானுகற் பாரியஞ்
சிருட்டமா னசாரம் வத்துவித் தியாபதி
பாரா சரிய மருடிகஞ் சைத்தீசம்
வாத்து போதம் வித்தார மிந்திரம்
வச்சிரஞ் சௌமம் விச்சுவ காசிபம்
மகதந்திரம் விசாலஞ் சித்திரங் காபில
கால பூபநா மசங்கி தையுடன்
சாத்திகம் விச்சுவ போதமா திசாரம்
வெகுச்சுரு மான பேதமா மென்ப. (965)

இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோல மேலங்
குலவிய நாகணங் கோட்ட நாகந்

தருமதா வரிசிதக் கோலநன் ஞரி
வெண்கோட் டங்கத் தூரிநல் வேரி
யிலாமிச் சத்துட னிசைகண்டில் வெண்ணை
கடுநெல்லி தான்றி கருதுந் துத்தம்
வண்ணக்கச் சோல மரே ணுக மாஞ்சி
சயிவேகம் புழுகு தருபுனைத் தாது
புலியுகிர் சரளந் தமாலம் பதுமுக
நுண்ணேலம் வகுள மிசைகொடு வேரி
முப்பத் திரண்டோ மாலிகை யென்ப. (966)

(முப்பத்துமூன்று பொருள்.)

தேவர்முப் பத்து மூவரா தித்தர்
பன்னிரு வோர்மருத் துவரிரு வோர்க
ளுருத்திரர் தாம்பதி னொருவரெண் வசுக்களே
யிவர்க்குத் தலைவரு முப்பத்து மூவரே. (967)

(முப்பத்தைந்து பொருள்).

அலங்கார முப்பத் தைந்தா மவைகள்
தன்மை யுவமை யுருவகந் தீவகம்
பின்வரு நிலையே முன்னவி லக்கே
வேற்றுப் பொருள்வைப்பு வேற்றுமை விபாவனை
யொட்டே யதிசயந் தற்குறிப் பேற்ற
மேது நுட்ப மிலேச நிரனிறை
யார்வ மொழிசுவை தன்மேம் பாட்டுரை
பரியா யம்மே சமாயித முதாத்த
மரிதுண ரவநுதி சிலேடை விசேட
மொப்புமைக் கூட்ட மெய்ப்படு விரோத
மாறுபடு புகழ்நிலை புகழாப் புகழ்ச்சி
நிதர்சனம் புணர்நிலை பரிவருத் தனையே
வாழ்த்துச் சங்கீ ரணம்பா விகமே (968)

(முப்பத்தாறுபொருள்.)

ஆன்ம தத்துவ மவையிரு பத்துநான்
கினிய வித்தியா தத்துவ மேழு

சிவதத் துவமைந் தாகத் தத்துவ
முப்பத் தாறென மொழிந்தனர் புலவர். (969)

(முப்பத்தெண்பொருள்.)

கருதுமுப் பானெண் கலைகளாவன
சிவபூ சையினைச் செய்யுங் காலை
சதாசிவ னைமுகந் தன்னிற் பனவாக்
கொளப்படுங் கிரியா சத்திக ளாகு
மீசான முகத்தி னியவைங் கலைக
டற்புருட முகத்திற் சார்கலை நான்கா
மகோர முகத்தி லவிர்கலை யெட்டு
வாமதே வத்தில் வருபதின் மூன்று
கலைகள் சத்தியோ சாதத்தி லெட்டுக்
கலைக ளாமெனக் கரைகுவ ருணர்ந்தோர். (970)

(ஐம்பத்தாறுபொருள்.)

தேய மைம்பத் தாறு மவைக
ளங்க மருண மவந்தி யாந்திர
மிலாடம் யவன மொட்டியங் கருசங்
கலிங்கங் கன்னடங் கருடங் காசங்
காசிமீ ரங்காந் தாரங்காப் போசங்
கிராடங் குருகு குடகங் குந்தளங்
குருகு விந்தங் கூர்ச்சரங் கேகயங்
கேரளங் கொங்கணங் கொல்லங் கோசலஞ்
சகஞ்சவ் வீரஞ் சாலவஞ் சிங்களஞ்
சிந்து சீனஞ் சூர சேனஞ்
சோழஞ் சோனகந் திராவிடந் துளுவந்
தெங்கண நிடதநே பாளம்பாஞ் சாலம்
பப்பரம் பல்லவம் பாண்டியம் புலிந்தம்
போட மகத மச்சமராட
மலையாள மாளவம் யுகந்தரம் வங்கம்
வங்காளம் விதர்ப்ப மென்ன வழங்குப. (971)

(அறுபதுபொருள்.)

வருட மறுபதா மவைகள் பிரபவ
விபவ சுக்கில பிரமோ தூத
பிரசோற் பத்தியாங் கீரச சீமுக
பவயுவ தாது வீசுர வெகுதானிய
பிரமாதி விக்கிரம விசுசித் திரபானு
சுபானு தாரண பார்த்தி பவிய
சருவ சித்து சருவ தாரி
விரோதி விகிர்தி கரநந்தன விசய
சயமன் மததுன் முகியேர் விளம்பி
விளம்பி விகாரி சார்வரி பிலவ
சுபகிருது சோப கிருது குரோதி
விசுவாவசு பராபவ பிலவங்க கீலக
சௌமிய சாதாரண விரோதி கிருது
பரிதாபி பிரமா தீச வானந்த
விராக்கத நளபிங் களகால யுத்தி
சித்தார்த்தி ரௌத்திரி துன்மதி துந்துபி
யுருத்திரோற் காரி யிரத்தாக்கி குரோதன
வக்கய வென்ன வறையப் படுமே. (972)

(அறுபத்துநான்குபொருள்.)

கலைஞா னம்மறு பத்துநான் காமவை
யக்கர விலக்கண மிலிகிதங் கணிதம்
வேதம் புராணம் வியாகரண மினிய
நீதி சோதிட தருமயோக
மந்திர சகுன சிற்ப வைத்திய
வுருவசாத் திரமிதி காசங் காவிய
மலங்கார மதுர பாடன நாடக
நிருத்தஞ் சத்தப் பிரமம் வீணை
வேணு மிருதங்கந் தாள மற்றுரை
யத்திர கனகவி ரதகச வசுவ
விரத்தின பூமிப் பரீக்கைசங் கிராம

விலக்கண மல்ல யுத்தமா கருடண
முச்சா டனம்வித்து வேடணம் மதன
சாத்திர மோகனம் வசீகரண மற்று
மிரசகாந் தருவபை பீல கௌத்துக
தாதுவா தங்கள் காருட நட்ட
முட்டியா காயப் பிரவே சம்மா
காயக் மனம்பர மாகாயப் பிரவேச
மதிரிசி யமிந்திர சால மகேந்திர
சால மக்கினி சாலம்வா யுதிட்டி
வாக்கு சுக்கிலங் கன்னங் கட்சத்
தம்ப மவத்தைப் பிரயோக மாமே. (973)

(தொண்ணூற்றாறு பொருள்.)

தத்துவந் தொண்ணூற் றாறு மவைக
ளகக்க ருவிமுப் பத்தா றுபுறக்
கருவி யறுப தாகக் கரைந்தன
ரிவைதத் துவக்கட் டளைக ளியம்புமே. (974)

பிரபந் தந்தொண் ணூற்றா றுமவை
சாதகம் பிள்ளைக் கவியே பரணி
கலம்பக மகப்பொருட் கோவை மற்றை
யைந்திணைச் செய்யுள் வருக்கக் கோவை
மும்மணிக் கோவை யங்க மாலை
யட்ட மங்கல மநுராக மாலை
யிரட்டை மணிமாலை யிணைமணி மாலை
நவமணி மாலை நான்மணி மாலை
நாம மாலை பலசந்த மாலை
பன்மணி மாலை பகர்மணி மாலை
புகழ்ச்சி மாலை பெருமகிழ்ச்சி மாலை
வர்க்க மாலை மெய்க்கீர்த்தி மாலை
காப்பு மாலை வேனின் மாலை
வசந்த மாலை தாரகை மாலை
யுற்பவ மாலை தானை மாலை

வாத்தியக் கூறுமூ வகையா மென்ப
கிதாங் கழுமேற் கிளர்கிருத் தாங்கழு
மூபயாங் கழுமென வுரைக்குமூன் றிற்கும்

வாசித் திடும்வாத் தியங்க ளாமெனச்
சிலப்பதி கார வுரையிற் றெரித்தனர். (3)

அவைகண் மூன்று மிகுதி யொப்புத்
தாழ்வா மென்னச் சாற்றின ருணர்ந்தோர். (4)

நூலா சிரிய ருரையா சிரியர்
போதகா சிரிய ராசிரியர் மூவ
ரிலக்கணக் கொத்தி லியம்பினர் காண்க. (5)

நாற்பொருள்.

நால்வகைச் சத்திக ணவிலுங் காலை
பார்வதி துர்க்கை பகர்கா டுகிழாள்
விட்டுணு வென்ன விளம்பினர் கந்த
புராண மகாசாத் தப்பட லத்தே. (6)

மாயா காரியம் வகுப்பர் நால்வகை
யவைதநு கரண புவன போகமே. (7)

நால்வகை யொடுக்க நவிலுங் காலை
நித்தியப் பிரளய நிகழுநை மித்திகப்
பிரளயம் பிராகிரு தப்பிர ளயமுட
னாத்தி யந்தப் பிரளய மாமெனக்
கூர்ம புராணங் கூறிய தென்ப. (8)

பேரியாழ் மகரயாழ் பேணுஞ் சகோடயாழ்
செங்கோட் டியாழெனச் செப்புநால் வகையாழ். (9)

மந்ததர மந்தந் தீவிரந் தீவிர
தரமென நால்வகைச் சத்திநி பாதஞ்
சித்தியா ருரையிற் செப்பினர் காண்க. (10)

தன்மை யெழுத்துந் தரும்வடி வெழுத்து
பெயரெழுத் தோடு பேசு முடிவெழுத்
தெனநால் வகையெழுத் தியம்பும் பிங்கலம். (11)

ஐந்துபொருள்.

மாலை யாமம் வைகறை யெற்படு
காலை வெங்கதிர் காயுநண் பகலெனச்
சிறுபொழு தைந்துரைத் திடுமகப் பொருணூல். (12)

அந்தரான் மாச்சி வான்மாத் தத்துவ
வான்மாப் பூதான் மாமந் திரான்மா
வெனப்பஞ் சான்மா வியம்புவர் தமிழ்ச்சொல்
லகார தியினி லறிந்து கொள்கவே. (13)

ஈசா னந்தற் புருட மகோரம்
வாம தேவஞ் சத்தியோ சாத
மிவைபஞ்ச மந்திர மெனுஞ்சித்தி யாரே. (14)

நிவிர்த்திபிர திட்டை வித்தை சாந்தி
சாந்தி யதீதை தாமைங் கலைக
ளென்னச் சித்தியா ரியம்பிடு மென்ப. (15)

சிந்தா மணிதிகழ் சிலப்பதி கார
மணிமே கலைவளை யாபதி குண்டல
கேசி பஞ்சகா வியமெனக் கிளத்துவர். (16)

கடுக்காய்த் தோல்கத் தூரி மஞ்ச
ணெல்லிப் பருப்பு நிகழ்வேய் பவித்து
பஞ்ச கற்பமாப் பகவர் மருத்துவர். (17)

சித்திர மூலஞ் சுக்குச் செவியந்
திப்பிலி திப்பிலி மூல மென்பன
பஞ்ச கோலமாப் பகர்ந்தனர் வைத்திய
பரிபா டையினிற் பரிந்து காண்கவே. (18)

ஐந்துமுத் திரைக ளாசா ரியர்கட்
கவைதிரு நீறக் கமணி பூணு
லுத்த ரீய முட்டி நீடஞ்
சைவ சமய நெறியிற் சாற்றின
ரின்னும் பதுமஞ் சங்க மகரஞ்
சக்கரந் தண்டந் தாமிவை ரேகை
ரூப மாக நுவலு முத்திரைமா
விரத சமயத் தோர் மேனியினிற்
றரிப்பன வென்னச் சாற்றின ருணர்ந்தோர். (19)

அகத்தியர் காசிபர் கௌசிகர் கௌதமர்
பரத்து வாசரென் பவர்பஞ்ச முனிவ
ரிவர்கோத் திரத்தவ ராதி சைவரே. (20)

நாடக விலக்கண நவில்சந்தி யைந்து
முகம்பிர திமுகங் கருப்பம் விளைவு
துய்த்த லென்னச் சொல்லுப தமிழ்ச்சொல்
லகரா தியினி லறிந்து கொள்கவே. (21)

இன்னு மாறு கிராணி யாறெழுத்
தெழுவகை முழவுட னேழுவகை யள
வெண்வகை யாலிங் கனமெட் டக்கரம்
பன்னிரு திருமுறை பன்னிரண் டாழ்வார்
குறுமுனி மாணவர் குலவுபன் னிருவர்
பதினெண் கீழ்க்கணக் கறுபத்து மூவ
ரைம்பது பாவமா வறைபஞ் சாசற்
பாவ முதலன பகருந் தமிழ்ச்சொல்
லகரா தியினி லறிந்து கொள்கவே. (22)

அநுபந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சூத்திரம், கூ.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்.
11	155	மாம்.	மரம்.
12	170	காந்து.	கரந்து.
௸	177	குபதான.	குபாதான.
14	204	மர்தத.	மர்த்த.
15	217	வளம்புவ.	விளம்புவ.
௸	௸	சதாரியே.	சாதாரியே.
16	229	இரக்க.	யிரக்க.
20	286	மாதவம்.	மாவதம்.
25	356	புகலவர்.	புகல்வர்.
26	364	ராசர்க்.	ரரசர்க்.
28	387	லெழுதிணைப்.	லெழுதிணை.
32	451	துளுவ.	திராவிட.
௸.	௸	டிரங்கூர்.	டிரங்கூர்ச்.
௸	458	சக்கரம்.	சக்கரந்.
42	576	மலடுசூழ்.	மலடுசீழ்.
43	579	சிரநெறி	சிரநெற்றி.
௸	585	னென்பர்இவைக	னென்பரிவைக்.
55	710	கள்ளாற்.	கள்ளர்க்.
௸	713	வினக்குக.	விளக்குக்.
59	742	கங்கேட்.	சங்கேட்.
66	807	சதுர.	சதுர்.
69	841	கோல்விடுத்தானை	கோல்விடுத்தாணை.
70	852	சேர்ந்துப்.	சேர்த்துப்.
72	880	ரியல்புத்.	ரியல்புபத்.
74	891	பூழீ.	பூழி.
76	914	தர்மச.	தாமச.
77	915	துவிதியை.	துதியை.
78	923	லியம்பர.	கியம்பர.
81	943	றென்று.	ரேன்று.
82	948	சாந்தன்.	சந்தன்.
83	953	சீவஞ்சித்.	சிவஞ்சித்.
88	966	சயிவேகம்.	சயிலேகம்.

உ

கடவுள் துணை.

பொருட்டொகைநிகண்டு

இது,

புதுக்கோட்டைச்சமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த
குடுமிமாமலை வைத்தீசுரதீக்ஷிதரவர்கள் குமாரர்

சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள்

இயற்றியது.

திருவாவடுதுறையாதீனவித்துவானும்,
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகருமாகிய

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்

திருத்தியும், விளக்கியுங், கூட்டியுஞ் செய்யப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்-41.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்பதிப்பு.

இதன் விலை அணா 6.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

இப்பொருட்டொகை நிகண்டு மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தைத்தாபித்துப் பெரும்புகழ்பெற்ற புலவர் பெருமானாகிய பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் காலத்தில் அவர்களபிப்பிராயப்படி சீர்செய்து, அச்சிட்டு வெளியிடும்படியாகத் தமிழபிமானிகள் கொடுத்த பலவிதமான சுவடிகளிலொன்று.

இந்நூல் செய்தவர் காலமிந்நூலிலெழுதப்படவில்லை.

இந்நூல் பழங்கடிதத்தில். அாளஅ. சூத்திரமாக எழுதப்பட்டிருந்தது.

இதிற்கண்ட பொருட்டொகைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் பேரகராதியென்று முன்பதிப்பித்திருக்கிற பிரதியிலுள்ளனவாக விருந்தன. சில பொருட்டொகைகள் வழுவாயுஞ், சில பொருட்டொகைகள் விளங்காதனவாயுஞ், சில பொருட்டொகைகள் சேர்க்கவேண்டுவனவாயுந் தோற்றியபடியால், அவற்றைத் திருத்தியும், விளக்கியுங் கூட்டியுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சேர்க்கவேண்டுவனவாகிய பொருட்டொகைகளின்னும் பலவுளவாயினும் அவகாசமின்மையாற் றெரிந்தெடுத்த பொருட்டொகைகள் சிலவற்றை 122 சூத்திரமாகச்செய்து சேர்த்து, ஆயிரஞ்சூத்திரமாக இப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. தெரிந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற பொருட்டொகைகள் சிலவற்றை யின்னநூலிலுள்ளவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிங்கல நிகண்டிலுஞ், சூடாமணி நிகண்டிலுமில்லாத பொருட்டொகைகள் இந்நூலிலே யமைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் இந்நூல் கற்போர்க்குப் பேருபகாரமாயிருக்கின்றது.

இங்ஙனம்,

ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.